

SOF-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS
FÖRENING

Nr 2 * 2002 * FRÅN STARTEN NR 54 * ISSN 1104 - 7259

**Sett och hört
i Salt Lake City
Sid 4-8**

**Smålands
Idrottsförbund
100 år
Sid 10-11**

SOFs Årsmöte Sid 16

**Öst- och
Västtyskland
inför OS 1952
Sid 12-16**

**Vladislav Tretjak
50 år
Sid 22**

SOF-Bulletinen

Organ för Sveriges

Olympiahistorikers

Förening (SOF)

Föreningen bildades
den 3 mars 1986

Ansvarig utgivare:

Stig Nilsson

Faktagranskare:

Kim Bengtsson och
Claes G Bengtsson

Utgivningsplan 2002

Nr	Utkom	Manusstopp
1	febr	1/2
2	maj	15/4
3	sept	15/7
4	nov	10/10

Nästa SOF-möte Höstmöte

i Stockholm och Göteborg

Se kallelse i nästa
SOF-Bulletin

Medarbetare:

I detta nummer av SOF-Bulletinen har förutom redaktören Stig Nilsson följande personer medverkat: Wolf Lyberg, Kim Bengtsson, Ture Widlund,

Inget dopingfritt OS

OS i Salt Lake City skulle bli det renaste som genomförts vad doping beträffar. Så blev det inte trots att WADA nu kommit så långt att man kommit i kapp fuskarna. Men åter åkte en rad fuskare fast och det är bra. Dels avstängs de som använder otillåtna medel och dels kan detta kanske skrämma andra från att använda sådana medel.

På den första listan som WADA presenterade fanns två svenskar med, Mattias Öhlund som tagit en smärtstillande medicin mot sitt opererade öga, rekommenderad av Vancouvers lagläkare och Anders Grönberg, en handikappidrottare i bågskytte. De kom undan med en varning och ett kortare straff - 70 dagars avstängning. Sammanlagt hade 111 NHL-spelare testats och ingen åkte fast. Den lista som WADA presenterade före OS innehöll 16 idrottare. Det var de finska skidåkarna och ett antal kraftsportsutövare.

Nu planeras ett antidopingpass som skall göra det enklare att kontrollera doping. Detta pass skall innebära att idrottaren skall kunna visa upp passet som anger att idrottaren är testad och befunnits ren. Inittivtagare till passet är norske f d skrinknaren Johan Olav Koss.

Den stora sensationen kom under OS, då det visade sig att bakom Johann Mühleggs fenomenala åkning låg en manipulation för att få höga blodvärden. Efter femmilen åkte han fast och miste sin guldmedalj men han fick behålla de två han tidigare tagit! Två ryska kvinnliga åkare åkte fast på samma sätt och Lazutina miste sitt guld. Hon ertappades redan före stafetten och fick inte ställa upp där, men hon fick sedan ställa upp på den avslutande distansen! I stafetten kom beskedet en timme före start och senare än två timmar före start fick man inte ändra laget d v s man fick inte sätta in en reserv. Dålig timing av WADA och man förstår att ryssarna reagerade. Efter OS har sedan en städare hittat blodpåsar där de österrikiska åkarna bodde. Ett parallellfall till finnarna i VM i fjol. Sedan har även en hockeyspelare från Vitryssland visat upp ett positivt prov. Men det hade inget med Tre Kronors förlust mot Vitryssland att göra. Även fler andra idrottare har ertappats.

Slutligen önskar vi WADA lycka till i sitt fortsatta arbete och vi hoppa också att fuskare kan fräntas sina medaljer i ett mästerskap och inte som i fallet Mühlegg - medaljerna fick behållas i alla lopp utom ett.

STIG NILSSON

SOFs Styrelse

Ordförande: Björn Walden

Vice ordförande: Owe Fröberg

Kassör: Ingvar Öhrn

Sekreterare: Kim Bengtsson

Redaktör SOF-Bulletinen: Stig Nilsson

Klubbmästare: Carl Erik Eriksson

Ledamot: Claes G Bengtsson

SOK:s Representant: Björn Folin

Skyttevägen 28 D, 133 36 Saltsjöbaden,

Gammeltorpsvägen 5 B, 155 30 Nykvarn

Formminnesvägen 34, 186 32 **Vallentuna**

Skvadronsbacken 21, 174 47 Sundbyberg

Hagenvägen 12 B, 142 65 Trångsund

Box 44, 179 04 Färentuna

Drakenbergsgatan 55.117 41 Stockholm

Storängens Strandväg 20, 131 41 Nacka

08 - 7173058

08 - 55247473

08 - 511 711 18

08 - 7331554

08 - 605 32 82

08 - 560 42056

08 - 6583992

08 - 7165132

Dubbel så bra som i Nagano

Så har då OS i Salt Lake City genomförts. De svenska förhoppningarna på spelen var stora. Media och SOK hade trissat upp förhoppningarna och vi var nog alla inställda på minst 10 medaljer. OS i Nagano blev en massa misslyckanden och Salt Lake City såg ut att gå i samma spår. Redan första dagen satte vi jublet i halsen.

Per Elofsson svek på 30 km. Niklas Jonsson var ende svensk i mål. Sju minuter efter Mühlegg. I samma spår körde de svenska damerna bort sig. Anna-Carin Olofsson blev bäst på 31 plats. Johan Røjler hade siktat på en plats bland de 10 bästa på 5000 m skridskor. Det gick inte alls. Patrik Järbyn och Fredrik Nyberg var långt ifrån medaljer i störtloppet och Pernilla Wiberg var hela 3,66 efter segraren. Hur skulle detta sluta.

Det slutade inte så bra som vi hoppats men vi var dubbelt så bra som i Nagano. Vi tog två silver och fyra brons. Dessutom hade vi flera goda placeringar närmast efter medaljörerna och flera placeringar bland de åtta bästa som är SOKs krav för att får delta.

Annars var OS som vi hade förväntat oss. George W Bush öppnade OS och som alltid när spelen går i USA fick vi till livs en stor dos patriotism. De OS-trupper som vid inmarschen viftade med små amerikanska flaggor fick extra applåder. George W Bush var den förste president som öppnat ett vinter-OS. På olika håll var man kritisk mot USA. Så här skrev Ottawa Citizen:

De fem ringarna har kommit i bakgrunden när världens mäktigaste nation nu har förälskat sig i sin ovanliga roll som offer (efter den 11 sept).

USA använde de olympiska spelen i propagandasyfte. Flera medlemmar i den Internationella Olympiska Kommittén är nu av den uppfattningen att aldrig mer låta USA få de Olympiska Spelen.

Inte minst ryssarna har reagerat. De hotade till och med att hoppa av och bojkotta spelen i framtiden. Den ryske överledaren Leonid Tjagatjov sade att de kommersiella krafterna styr spelen och Ryssland tillåts inte vinna. Det här är det vidrigaste vi varit med om. Vi vill ha sportsliga spel och inte politiska avslutade han.

Till och med i duman var frågan uppe och med 359 röster mot 3 beslutade man att inte vara med om avslutningen.

IOKs president Rogge har svarat president Vladimir Putin och meddelat att man tävlar under rättvisa förhållanden men han har förståelse för ryssarnas känslor.

Men trots all kritik var OS i Salt Lake City en stor fest. 77 länder deltog, några i vintersammanhang riktigt exotiska som Kamerun, Kenya, Sydafrika, Jungfruöarna, Jamaica, Indien, Puerto Rico, Libanon, Mexiko och Trinidad & Tobago.

För TV-publiken över hela världen har OS som vanligt varit en fest. Man beräknade t ex att 3,5 miljarder människor såg invigningen.

OS är stort för alla idrottsmän och alla satsar hårt på att nå en bra placering. Det är inte lätt att i en enda tävling nå ett toppresultat men många svenskar har gjort det bra och själv skulle jag vilja betygsätta de bästa svenskarerna så här i en skala från ett till fem.

Fem: Anja Pärsson med ett silver och ett brons, Magdalena Forsberg två brons, Richard Richardsson silver, Damlaget i ishockey brons, .

Fyra: Ylva Nowén fyra och sju. Björn Lind fyra. Per Elofsson fyra.

Tre: Fredrik Nyberg sju, Markus Larsson åtta. Lag Peja Lindholm fyra

Så det bästa till sist: Ingen svensk var under OS misstänkt för doping även om Peter Larsson hade misstankar mot sig-

Sett och hört i Salt Lake City

Pernilla invald i IOK

Pernilla Wiberg fick inga medaljer vid OS i Salt Lake City. Hennes främsta triumf blev i stället att hon blev invald i IOKs Athletic Commission. Hon fick flest röster av de kandidater som idrottsmännen fick rösta på. Alla deltagare, 2516, hade rösträtt och 1773 utnyttjade denna. Pernilla fick 640 röster och vann före Manuela di Centa med 593 och den norske skridskoåkaren Ådne Sömndrål. Pernilla vill jobba för att idrottsmännen skall komma i centrum. T ex vill hon inte att herrar och damer skall tävla i samma banor som i Salt Lake City.

49 år och med i rodel

Anne Abernathy kommer från Jungfruöarna och var med i OS i Salt Lake City. Bara det en unik händelse. Hon är dessutom 49 år och tävlade i rodel och hon är den äldsta kvinna som deltagit i vinter-OS. Hon gjorde nu sitt femte OS. Hon gjorde sitt första OS 1988. Före det hade hon gått en tuff match mot en svår lymf cancer och vunnit. Förra året slog hon sig medvetlös under en tävling och behandlades i fyra månader för allvarliga hjärnskador. Men hon kom tillbaka. Snacka om Stålmormor.

50 års jubileum i Oslo

Det är nu 50 år sedan OS gick av stapeln i Oslo 1952. Det firade Norge med en jubileumsfest den 16 februari på Skøytemuseet, Frogner Stadion i Oslo. Totalt 50 personer var inbjudna till festen bestående av norska åkare som fortfarande lever, senare guldvinnare på skridskor, aktuella ledare, media och representanter för Oslo kommun. Några utländska åkare hade också bjudits in och en av dem var SOF-medlemmen Carl Erik Asplund med fru och arrangörerna står för resa och uppehälle - en riktig fest. OS i Oslo var inget OS där vi tog mängder av medaljer. I stället var det ett av våra sämsta vinter-OS - sämre än i Salt Lake City.

Carl Erik är dock en som minns spelen med glädje. Han tog brons på 10000 m och det var Jämtlands läns första OS-medalj. Carl Erik kommer från Föllinge och är eldsjäl i Skridskonas Stora Grabbar och en som ofta dyker upp på SOF-mötena. Sverige tog bara två individuella medaljer vid OS i Oslo. Det andra tog den nu bortgångne "Brätt-Kalle" Holmström i backhoppning. Medaljerna togs alltså i två sporter som en längre tid fört en tynande tillvaro men en ljusning kan vi nu skönja på skridskor när vi får en inomhusarena på Rudalen i Göteborg och i dambackhoppning - 18-åriga Helena Ollsson.

Sverige tog också ett brons i skidstafett - en utdelning som man knappast kunde undvika eftersom Sovjet inte var med och de sydeuropeiska lagen ännu inte nått världstoppen. Fjärde lag var sju minuter efter Sverige. På skidor var det ett generationskifte som vi inte hade klarat av. Tre Kronors brons på Jordal Amfi var den bästa svenska prestationen. Oslo 1952 blev ett svart idrottsminne - dock inte för SOF-medlemmen Carl Erik Asplund.

Britternas bästa OS på 66 år

Det brittiska OS-laget i curling för damer tog guld och skeletonåkaren Alex Coomber brons vid OS i Salt Lake City. Det betydde att britterna gjorde sitt bästa vinter-OS på 66 år.

Dyr annons

I en helsida i norska Aftenposten gratulerade skidtillevkaren Nordica Kjetil André Aamodt till segern i Super-G. Företaget bröt då mot de olympiska reglerna. Norge anmälde detta till IOK sedan tidningen gått i tryck men innan IOK hann se annonsen. IOK har uppmanat Nordica att betala 1,6 miljoner till den olympiska hjälporganisationen. På så sätt blir Aamodt fondens mest generöse givare. Tack vare Norges snabba information till IOK fräntogs normmannen inte sin medalj vilket annars hade kunnat bli fallet.

Eftersökt hatt

Under OS bar de amerikanska deltagarna en blå hatt. Folk köade för att komma över en sådan hatt och köpa den för 20 dollar. Men den var svår att få tag i och hatten var ett hett objekt på den svarta marknaden och betingade ett pris på 100 dollar på gatan.

Finsk seger värd 92000

Finlands Skidförbund gav OS-medaljörerna en bonus. Ett guld gav 92000 kronor. Detta gäller utförsåkning, freestyle, längdåkning, backe och nordisk kombination. För OS-silver fick man 46000 kronor och för OS-brons 23000 kronor. I stafett och lagtävling fick de som ingick i laget dela på 73000 kronor.

En populär sport

Sprint på skidor vanns av Tor Arne Hetland, som sa så här efter segern:

- Det här är en ny gren men den är så enkel att även amerikanerna kan förstå den.

FN säkrar vägen till OS

FN beslutade att man skulle se till att OS-deltagarna kunde beredas en "säker väg" till Salt Lake City. Däremot hade man inte som brukligt varit i historien utlyst en olympisk fred, vapenstillstånd hos världens krigande nationer under OS.

Guldfavorit som höll

En populär och charmig puckelpistare är norskan Kari Traa, 27 år. Hon var favorit i puckelpist och höll för favorittrycket och vann OS-guld. I januarinumret av magasinet Ultra Sport visade hon sig på några vågade bilder. Hon är väldigt spontan och gillar att chocka. Media älskar henne och hon är het på sponsormarkanden. Hon har en svensk tränare Lasse Fahlén, som enligt Kari är bäst i världen.

Guldhjälte på frimärke

Sommarlandet Australien tog två guld i vinter OS i Salt Lake City - vinterlandet Sverige inget. Skrinnaren Steven Brandbury tog ett på ett osannolikt sätt. Strax före mål i short track 1000 meter låg han sist men på upploppet föll alla medtävlare och han kunde enkelt glida in i mål och vinna guld. På liknande sätt kunde han avancera både i kvarts- och semifinal. Nu har han hamnat på frimärke i hemlandet. Alisa Camplin tog sedan Australiens andra guld dock utan att de andra deltagarna i damernas freestyle ramlade eller gjorde något liknande.

7,7 miljoner såg OS i TV

OS-sändningarna i STV har samlar en publik på 7,7 miljoner. Nio av tio tittade någon gång på OS. I genomsnitt såg en tittare på OS en timme och 25 minuter varje dag.

STV satsade stort med 321 sända timmar från OS. De mest sedda programmen var skidor herrar 15 kilometer klassisk stil, som sågs av 2,9 miljoner tittare, hockeymatchen Sverige - Vitryssland 2,88 miljoner samt damernas skidskytte 10 km jaktstart 2,8 miljoner och damernas störtlopp 2,775 tittare.

Gata i Överkalix

Anna Vikman från Överkalix var med i damernas ishockeylandslag som tog brons i OS. Hon är den största idrottskvinnan i Överkalix historia och en enig kommunstyrelse beslutade att hon skulle få en väg uppkallad efter sig. Det är en väg intill ishallen. Ett ungdomsstipendium i Anna Vikmans namn har också inrättats i kommunen. Anna är 21 år och spelade en tid spelat i AIKs damlag, men flyttade hem då hon ansåg sig få för lite istid för träning i AIK. I Överkalix spelar hon med i herrarnas B-juniorer.

Japan rustade

Rädslan för eventuella terroristattentat fick Japans Olympiska kommitté att utrusta sina OS-deltagare med gasmasker. 100 gasmasker levererades till den 200 personer stora OS-truppen. Deltagarna hade även fått en manual hur man hanterar kriser vid ett terroristangrepp. I instruktionerna ingår också att man inte skall använda uppseendeväckande kläder och inte ge sig in i diskussioner med någon om politik och religion. Truppen hade också tillgång till antibiotika mot mjältbrand.

Justitiemord

Peter Larsson den svenska sprintern på skidor diskvalificerades i kvartsfinalen sedan han gått in i mål som tvåa och var kvalificerad för semifinal. Han diskades för att han skulle ha trängt polacken Janusz Krezelok. Men Larsson hävdar att han låg före polacken och att det var polacken som trängde honom. Behandlingen av ärendet var dessutom fel. Ett justitiemord säger man från SOK, men i efterhand kan man ingenting göra. Peter Larsson var för övrigt illa ute före starten då han hade 176 i blodvärde mot tillåtna 175, men en kvart före start hade han 174.

Kameruns trupp

Längdskidåkaren Isaac Menyoli utgjorde Kameruns hela trupp till OS i Salt Lake City. Han stod på skidor första gången då han kom till USA för att studera 1997. Han placerade sig som 67 av 71 startande i sprint. Han är inte den förste afrikanen i skidspåret. 1998 ställde Kenyas Philip Boit upp på 10 km klassiskt. Den före detta långdistanslöparen Boit slutade sist 20 minuter efter segraren Dählie.

Inget sex i isdans

Internationella Skridskoförbundet vill göra isdansens fri från sexuellt associationsbara programdelar och bestraffar sådana med poängavdrag. Det upprörde bl a det italienska paret Barbara Fusar Poli och Maurizio Margaglio.

De anser att det de utför är en konst och att det utförs i en ishall och inte i en kyrka.

Korven tog slut

OS-arrangörerna hade beräknat att 400 000 hot dogs (varmkorv) skulle räcka under de 17 dagarna OS pågick men det visade sig redan efter fem dagar att lagret tagit slut. Kanske det också var ett olympisk rekord.

Magdalena svensk fanbärare

Magdalena Forsberg fick hedersuppdraget att bära den svenska fanan vid invigningen av OS. Magdalena deltog i tre distanser i skidskytte. I Nagano bar Torgny Mogren fanan och före honom bl a Pernilla Wiberg, som vann guld det år hon var fanbärare, och Thomas Wassberg.

Mutor gav Salt Lake City spelen

Mormonfästet Salt Lake City fick vinterspelen och det har skakat om både staden och Internationella Olympiska Kommittén. Det betalades ut mer än tio miljoner kronor i mutor till IOK-medlemmar för att vinter-OS 2002 skulle hamna i Salt Lake City. Något allvarligt fördömande av dem som gett mutorna förekommer inte utan omdömena var att de gjorde vad som krävdes och det gav resultat.

Nu blev det som det blev och tusentals frivilliga slet allt vad de kunde för att spelen skulle bli de bästa hittills.

Salt Lake City borna hoppas att skandalerna skall vara glömda men i det djupt religiösa och laglydiga området skakar man inte av sig vad som hänt så lätt. Salt Lake City är olik andra städer på grund av mormonerna. De grundade staden 1847 och prydliga och strävsamma medlemmar har satt sin prägel på delstaten Utah. Att mormonerna var så djupt inblandade i den stora mutskandalen är pinsamt för kyrkans medlemmar.

1985 bildades en kampanjkommitté för att Salt Lake City skulle få vinterspelen 1998, men då lyckades man inte. Inför nästa försök inför 2002 började IOK-medlemmarna besöka Salt Lake City och de behövde inte åka hem tomhänta. Pengar, gåvor och personliga tjänster delades frikostigt ut på lyxhotell dit man kördes i limousiner.

Kongos Claude Ganga kunde räkna in 700 000 kronor och han drog med sig de afrikanske nationerna. IOK-presidenten Juan Antonio Samaranch reste hem med en Browningpistol som var värd 90 000 kronor. Taktiken höll och Salt Lake City fick spelen 2002.

Men alla i Utah var inte positiva och hävdade att man på ett otillbörligt sätt använt skttepengar för att få spelen.

Spelen var mycket väl förberedda och förberedelserna kostade femhundra miljoner varav cirka etthundrafemtio gått till idrottsanläggningar.

Skandalen har drabbat flera IOK-ledamöter. 1999 fick några IOK-ledamöter avgå bl a Finlands Pirjo Häggman. Nya regler har tillkommit för att förhindra korruption i framtiden.

En av de som fick avgå var OS-generalen Frank Joklik, som ansåg mutorna vara humanitär hjälp. Juridiskt avslutades skandalerna hösten 2001 då de sista förundersökningarna avslutades.

Norrman ny marknadschef

Gerhard Heiberg från Norge får ett toppjobb inom IOK. Han blir IOKs marknadschef och efterträder Dick Pound, som avgår efter 20 år på posten. Uppgiften blir främst att förhandla fram avtal om reklam och TV-rättigheter. Pound kandiderade 2001 till posten som ny IOK-president.

Ny turordning

Vid OS i Salt Lake City införde man en ny turordning vid prisutdelningen. Tidigare har vinnare först fått sin medalj men i Salt Lake City hade man ändrat ordningen. Först utdelades bronsmedaljen, sedan silver och slutligen guldmedaljen. Detta är en rutin som införts på förslag från Athletes Commission och kommer att utvärderas efter OS

Olympier i tre generationer

Jack Shea var den förste olympiern i familjen som har tre generationer som deltagit i Olympiska spel. Han har nu avlidit 91 år gammal och han var den äldste levande olympiske guldmedaljören i USA. Han vann två guld i skridskoåkning i Lake Placid 1932 och det betydde guld i hans hemmestad. Sonen Jim Shea Sr deltog i skidåkning vid OS i Innsbruck 1964. I Salt Lake City deltog sonsonen Jim Shea Jr i skeleton och vann guld i denna nygamla gren.

Sonson svor eden

1932 svor Jack Shea den olympiska eden under invigningen av OS i Lake Placid. Vid samma OS vann han två OS-guld på skridskor. 70 år senare svor hans sonson Jim Shea Jr den olympiska eden i Salt Lake City. Han tävlade i skeleton. Den olympiska eden svors första gången 1920 och den svärs vanligtvis av en idrottare från arrangörslandet.

Pound vill stänga av alla friidrottare från USA

WADA sätter press på USA. Dick Pound, WADAs ordförande, säger att alla friidrottare från USA bör stängas av. Orsaken är att det amerikanska förbundet vägrar att namnge friidrottare som fastnat i dopingkontroller. Inför OS i Sydney åkte 18 friidrottare fast med otillåtna medel. När någon ertappas med otillåtna medel skall denne rapporteras till Internationella Friidrottsförbundet (IAAF). Det fungerar i alla länder utom i USA. Amerikanska förbundet har som

oftast svårigheter att följa reglerna. Enligt amerikansk lag behöver förbundet inte i USA avslöja namnen förrän den juridiska prövningen är över vilket kan ta årtal. Man mistänker nu att några fridrottare från USA tävlade i Sydney med otillåtna medel i kroppen. Man frågar sig hur länge USA skall ha andra regler än övriga länder. Därför hälsar man Pounds utspel med tillfredsställelse.

Rekord i biljettförsäljning

1,58 miljoner biljetter fanns tillgängliga till OS i Salt Lake City. Över 90 procent av dem gick åt vid tävlingarna. Det är nytt olympiskt rekord och givetvis en stor framgång för arrangörerna. Det har dock inte varit så stor spridning på biljetterna - endast cirka 100 000 har sålts utanför Nordamerika.

Ryssarna kom med vodka

Den ryska OS-truppen kom till Salt Lake City laddade med vodka och rysk kaviar. Alla vet att det är svårt att få tag i alkohol i Utah, mormonerna delstat. Var och en i den ryska truppen hade med sig två flaskor vodka och två burkar kaviar. Det skulle man väl använda vid firandet av framgångar, men säkert använde de produkterna även till försäljning för att dryga ut fickpengarna.

Skeleton åter på programmet

Skeleton är för oss svenskar troligen den mest okända sporten i vinter-OS. Det är kalkåkning med huvudet före och den sporten har gamla anor. Den första tävlingen hölls i St Moritz 1884. Då belönades vinnaren med en flaska champagne. Men sporten fick sitt namn först åtta år senare. Då introducerades en ny kälke, till större delen gjord av metall. Folk tyckte att kälken liknade ett skelett - därav namnet. Skeleton var med i det olympiska programmet 1928 och 1948 då OS hölls i St Moritz och originalbanan "Cresta Run" utnyttjades och kom åter med i OS 2002.

Pins ett problem

Under ett OS blir det alltid pins-hysteri. Man köper, säljer och byter pins och de hamnar på hattar, mössor, jackor och kavajer eller i fickor. I Salt Lake City var detta ett problem. De gav omedelbart utslag vid säkerhetskontrollerna.

Starkt landslag på månen?

De svenska medaljörerna vid OS i Salt Lake City fick inte bara sin medalj. De fick också en bit mark på månen. Det är den svenska filialen av det amerikanska företaget Moon Shop som ägs av Dennis Hope som utlovade den gåvan. Svenskarna blir hedersmedlemmar i den första skandina-

viska bosättningen. Svensk representant i företaget är Göran Söderstedt. 1967 skrev FN under ett avtal som förbjuder nationer att göra anspråk på platser i rymden men det sägs ingenting om privatpersoner. Hope har börjat sälja mark på månen och om alla medaljörer från alla länder skulle få en bit mark på månen så kommer gubben i månen att förfoga över ett mycket starkt landslag i alla idrotter. Tyvärr blev det inte så många svenskar i laget efter OS i Salt Lake City om man inte räknar alla tjejer i damernas Tre Kronor

Johann Mühleggs bakgrund

Johann Mühlegg tog guld första dagen i OS på 30 km masstart, det guld som vi hade hoppats att Per Elofson skulle ta. I stället blev det en ren uppvisning från Mühlegg och Per åkte in i väggen och bröt efter halva loppet. 1995 bannlystes Johann av det tyska förbundet. Det hävdades att han tillhörde en religiös sekt och att han slaviskt följde råd från ett medium som sade sig ha kontakt med Gud. Ryktena sade också att Johann anklagat chefstränaren för att försöka förgifta honom. Det blev för mycket för Johann och han flyttade till Spanien och sedan dess har det bara gått framåt för Johann med segrarna i Salt Lake City som de stora triumferna, vunna i utklassningsstil, men senare under OS diskades han för doping, för höga blodvärden, som han fått med hjälp av otillåtna medel. I detta fall kan han dock inte skylla på sitt medium. Mühlegg är en fuskare som skadat skidsporten och vi får hoppas han får en ordentlig avstängning.

Värva en medlem

Vi är drygt 200 medlemmar i SOF. Vi borde vara många fler, gärna dubbelt så många. Hur blir vi det? Jo genom att var och en värvar en medlem. Det borde inte vara så svårt. Vi har en målgrupp som vi inte bearbetat som vi borde ha gjort nämligen kvinnorna.

Vi har flera trivsamma träffar med intressanta föredrag. Dessutom får varje medlem SOF-Bulletinen fyra gånger per år och två SOF-Bulletinen Special. Allt detta för bara en årsavgift på 175 kronor.

Nu kan vi dessutom erbjuda något alldeles extra. För varje medlem du värvar får du ett minnesmärke från OS i Sydney och Atlanta. Även den nye medlemmen får dessa båda minnesmärken.

Sätt igång och värva nya medlemmar. Det lönar sig. Be den du värvar sätta in 175 kronor på postgiro 541410-7 och då gäller avgiften för 2002 och 2003. Ange även på postgirotalongen vilken som värvat den nye medlemmen så sänder vi omedelbart de båda minnesmärkena.

USA vill ha OS igen, 2012

Åtta städer i USA vill arrangera sommar OS 2012. De är Cincinnati, Dallas, Houston, Los Angeles, New York, San Francisco, Tampa och Washington. Där finns det ekonomiska resurser men man får hoppas att IOK inte faller för detta, dvs att man kan köpa OS.

Vancouver vill ha vinter-OS

Kanadas Olympiska Kommitté vill placera vinter-OS 2010 i Vancouver. Vancouver med de alpina anläggningarna i Whistler kan man erbjuda en unik samling arenor säger kommitténs ordförande Michael Chambers. Men det är väl inte troligt att Nordamerika kan få ett vinter OS så nära in på vinter-OS i Salt Lake City

Andorra tänker söka OS 2010

Det lilla landet Andorra som ligger vid fransk-spanska gränsen tänker söka vinter OS 2010. Det är huvudstaden Andorra la Vella som skall lämna in sin ansökan. Hela landet har 65000 invånare och får säkert svårt att övertyga IOKS utvärderingskommitté om sin förträfflighet då man bl a saknar flygplats, järnväg och motorväg.

Lite om mormonerna

År 1827 uppenbarade sig för första gången en ängel vid namn Moroni för Joseph Smith i delstaten New York. Ängeln visade ett antal guldplattor, där det bland annat framkom att Jesus verkat i Amerika.

Joseph Smith sägs ha översatt texten på plattorna från en form av egyptiska. Resultatet kallas i dag "Mormons bok" och är central för kyrkan vars officiella namn är Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Joseph Smith vann snabbt många anhängare i det mycket religiöst präglade USA, men förföljdes också av traditionella kristna. De upprördes bland annat över att mormonerna lärde att Gud en gång varit en vanlig människa, och att de dessutom tillät en man att ha flera fruar.

Smith mördades i Illinois 1844. Hans efterträdare Brigham Young ledde anhängarna i en äventyrlig vandring västerut tills de slog sig ner i Utah och grundlade Salt Lake City, där kyrkan ännu har sitt högkvarter.

Mormonerna leds av en profet, kallad president, som fattar sina beslut efter uppenbarelser från Gud. Ett sådan var att 1890 förbjuda månggifte, vilket i sin tur var ett krav från

regeringen för att Utah skulle få delstatsrättigheter. En annan uppenbarelse kom 1978 och ändrade på det tidigare påfundet att ingen med afrikansk härstamning kunde bli präst i mormonkyrkan. Det kan de nu.

Mormonkyrkan tros vara världens snabbast växande religion och har i dag cirka elva miljoner medlemmar i världen.

Artikel hämtad från DN.

Gävlebo blev Joe Hill i Salt Lake City

Joe Hill föddes i Gävle 1879 och avrättades den 19 november 1915 efter två år i Salt Lake Citys stadsfängelse. Han sattes på en blå köksstol med bindel för ögonen och avrättades för två mord som han förnekade inblandning i. Tre av de fyra kulorna gick genom hjärtat.

Joe Hill kom från Gävle till New York 1902, 23 år gammal. Han hette då Joel Hägglund och efter en tid tog han sig namnet Jeseoph Hillstrom som sedan blev Joe Hill.

Han var en stark frihetskännande ensamvarg men också en trubadur, som spelade både piano och fiol, med stor frihetskänsla. Han rörde sig över stora områden i USA och han var expert på att hoppa på godståg i farten. På så sätt tog han sig västerut på den amerikanska kontinenten.

Han fick uppleva jordbävningen som nästan jämnade San Francisco med marken 1906. Han skildrade detta i ett brev som han sände till Gefle Dagblad och som var undertecknat f d gävlebon Joel Hägglund. I Los Angeles gick han med i syndikalisternas arbetarrörelse, som var den enda som tillät immigranter och utbildade arbetare.

Från Los Angeles sökte han sig till Chicago men han hoppade av tåget i mormonerna Salt Lake City.

Han fick senare en skottskada i ett svartsjukedrama. Läkaren som plåstrade om honom misstänkte att han varit med om ett rånmord och anmälde Joe. Han ville dock inte namnge kvinnan som var inblandad och Joe Hill åtalades för mordet.

Åklagaren hade inga vittnen eller bindande bevis. Joe var en intelligent människa och skötte sitt försvar själv. Hans taktik var att hävda sin oskuld litande på en högre makt.

Inga vittnen kunde peka ut honom, inget mordvapen hade funnits. Han värdjade till USAs president Woodrow Wilson och den svenska regeringen men ingenting hjälpte. Domen överklagades men domen stod fast.

Han beordrade själv skyttarna att skjuta med "Fire!" och det sista brev han skrev till vännerna i facket löd: "Spill inte tid på att sörja. Organisera er".

Idrottsgalan - succé igen

Måndagen den 14 januari hölls den tredje idrottsgalan och det blev en tittarsuccé igen. Många olympier fick utmärkelser:

Årets Jerringpris: Magdalena Forsberg för fjärde gången

Årets manlige idrottare blev Per Elofsson

Årets kvinnliga idrottare blev golfaren Annika Sörenstam

Årets prestation: Trestegshoppare Christian Olsson med OS 2004 i sikte

Årets nykomling blev Susanna Kallur också med OS 2004 i sikte

Århundredades landslag: Fotbollslandslaget 1994 före Guldmedaljörerna vid OS i Lillehammer 1994, Tre Kronor

Årets idrottsledare blev Sven Göran Eriksson

Årets lag: Fotbollslandslaget med VM i sommar i sikte

Årets handikapp- och dövidrottare blev basketspelaren Cecilia Ferm

Björn Borgs Stipendium: Södertälje: Hanna Binnacka basket och riket: Robert Svensson bordtennis.

Magda fick Ullevitrofén

Sveriges Sportjournalister utser varje år en vinnare av Sveriges Sportjournalisters Stora Pris (Ullevitrofén). 2001 var jämnt i toppen. Magdalena Forsberg vann med 1076 poäng. På andra plats kom Per Elofsson (1073). Sedan följde:

3. Annika Sörenstam (557)
4. Lars Frölander (458)
5. Tony Rickardsson (283)
6. Christian Olsson (194)
7. Anja Pärsson (181)
8. Kajsa Bergqvist (135)
9. Henrik Larsson (104)
10. Patrik Andersson (55)

Därefter följde i tur och ordning: Ara Abrahamian, Armand Karjnc, Niklas Lidström och Stefan Lövgren.

Comeback av Freeman

Cathy Freeman vann OS-guld på 400 meter i Sydney och tog sedan time out. Efter ett årslångt uppehåll har hon börjat träna igen. Entusiasmen och motivationen finns där men uppehållet har medfört en viktökning på tio kilo.

Svenska Dagbladets guldmedalj

I statuterna för Svenska Dagbladets guldmedalj återfinns följande definition av bragd. "Med bragd förstås i detta sammanhang ett avgörande av hög rang, vunnit genom ett exceptionellt uppbåd av tekniskt och taktiskt kunnande, segervilja och energi i förenig med idrottslig ambition. Bragdens värde skall anses förhöjt i ett fall där avgörandet skett i svårt och vanskligt läge. En serie bragder innebär ytterligare kvalificering för utmärkelsen.

Föredömligt sportmanship krävs (numera) av den som skall belönas. Sålunda kan inte den idrottsutövare som varit avstängd för doping komma i fråga för medaljen."

I juryn ingår: Sune Sylvén, Sv Ds sportchef, Lena K Samuelsson, Sv Ds chefredaktör och ordförande i nämnden.

Björn Ekblom Professor i arbetsfysiologi vid Karolinska Institutet, Bo Gentzel f d klubbdirektör i IFK Göteborg, Toini Gustafsson - Rönnlund bragdmedaljör 1968, Sven von Holst f d förbundskapten i simning, Ulrika Knape-Lindberg bragdmedaljör 1972, Annichen Kringstad bragdmedaljör 1981, Lars Åke Lagrell ordförande i Sv Fotbollförbundet, Gunilla Lindberg Generalsekreterare i SOK, Stefan Lindeberg sportchef och ordförande i SOK, Ulf Lönnqvist ordförande i Sv Bordtennisförbundet. Anders Gärderud bragdmedaljör 1976 och Tommy Svensson f d förbundskapten för fotbollslandslaget.

Gösta Gärdin Hedersordförande

Vid Riksidrottens Vänners årsmöte utsågs olympiske guldmedaljören Anders Gärderud till ordförande efter SOF-medlemmen Gösta Gärdin. Denne utsågs till RVs Hedersordförande och årsmötet beslutade att bilda Gösta Gärdins Stipendiefond med en grundsumma på 100 000 kronor som togs ur RVs egna medel. Den som vill avtacka RVs förre ordförande Gösta Gärdin kan sätta in ett belopp på hans nyinstittade stipendiefond, pg 15 44 80 -8. Gösta var i många år SOKs representant i SOFs styrelse.

Medaljör mördad

Kira Ivanova från Ryssland har hittats mördad i sin lägenhet i Moskva med flera knivhugg i kroppen. Hon representerade Sovjet och tog brons i konstakning vid OS i Sarajevo 1984. Efter det blev hon proffs och senare tränare. Hennes fortsatta liv fick bli tragisk. Hon skilde sig och blev alkoholist och slutade som mordoffer.

Hedersmedlemmar

I Södermanlands Idrottshistoriska Sällskap blir distriktets medaljörer i OS och VM hedersmedlemmar. Följande OS-medaljörer har blivit hedersmedlemmar:

Olle Anderberg, Brottning
Per Berlin, Brottning
Göte Blomqvist, Ishockey
Thom Eklund, Ishockey
Anders Eldebrink, Ishockey
Kenth Eldebrink, Friidrott
Gert Fredriksson, Kanot
Susanne Gunnarsson, Kanot
Bo Gustafsson, Gång
Tomas Gustafson, Skridskor
Erik Hajas, Handboll
Tommy Karls, Kanot
Mats Kihlström, Ishockey
Arvid Laurin, Segling
Ragnar Lundberg, Friidrott
Jörgen Magner, Handikappidrott
Martin Matsbo, Skidor (nu bosatt i Södertälje)
Lars-Erik Moberg, Kanot
Eilert Määttä, Ishockey
Lars Ove Nederman, Handikappidrott
Anders Olsson, Handikappidrott
Rolf Petersson, Kanot
Ronald Pettersson, Ishockey
Wivan Pettersson-Frank, Simning
Monika Sirander (Lundborg), Handikappidrott
Sven-Olof Sjödelius, Kanot
Ossian Sköld, Friidrott
Karl Sundqvist, Kanot
Tomas Svensson, Handboll
Benny Södergren, Skidor
Mats Waltin, Ishockey
Hans Wetterström, Kanot
Gunnar Åkerlund, Kanot

Sedan finns det också många hedersmedlemmar som har medaljer i VM, en av dem är SOF-medlemmen Kerstin Bodin.

Kamratföreningarna över 100 år

Som bekant har vi i landet flera föreningar med initialerna IFK - kamratföreningarna. Sammanslutningen startade i Norra Reals Läroverk i Stockholm. Idén att bilda förening för idrott kläcktes av 16-åriga gymnasisten Louis Zettersten 1894. Den ett år äldre Pehr Ehenmark från Östermalms Läroverk tände på idén. Den 1 februari 1895 annonserade de bägge ynglingarna sin idé i ungdomstidningen "Kamratern". Därför räknas denna tidpunkt som IFKs startdatum.

Annonseringen innehöll ett upprop till alla idrottsintresserade pojkar och flickor att bilda idrottsföreningar med en huvudförening i Stockholm. Detta skedde innan Riksidrottsförbundet eller starka specialförbund fanns.

Åtta svar inkom varav fem från landsorten. Det bestämdes att föreningarna skulle heta Idrotts Föreningen Kamraterna, som ett tacksamhetsbevis till den tidning som möjliggjort IFKs tillkomst.

1895 hade föreningen organiserat sig i sju städer förutom Stockholm, Luleå, Halmstad, Uppsala, Jönköping, Göteborg och Sundsvall. Ytterligare föreningar tillkom ganska snart och inte bara i Sverige utan även i Finland. Vid en kongress 1901 i Köping tillsattes en fristående Centralstyrelse.

Kamratorganisationer har egna stadgar, egna utmärkelser och regionala träffar. HM Konungen åtog sig att vara organisationens beskyddare och förste hedersledamot, en roll som nuvarande kungen övertog efter sin farfar.

Genom åren har många stora idrottsmän kommit från IFK-föreningarna, flera också med stora olympiska framgångar. De mest namnkunniga föreningarna är IFK Göteborg, IFK Norrköping och IFK Mora. Totalt finns närmare 200 klubbar med initialerna IFK.

Smålands Idrottsförbund 100 år

Smålands Idrottsförbund fyller i år 100 år. Jubileumsboken vars redaktör är Arne Argus täcker in allt som hänt inom den småländska idrotten under 100 år och någon så komplett jubileumsbok har jag tidigare aldrig läst.

Smålands Idrottsförbund startades med fyra föreningar och nu är det 2009 med nästan 400 000 medlemmar. Vid starten fanns bara ett fåtal idrotter och i dag är det 64.

Det är många som hyllas i boken, pionjärer och föregångsmän, 182 styrelseledamöter, 93 olympier, 316 med RF-guld och 433 som belönats med distriktsförbundets förtjänstecken och allt finns med i boken. Förbundet har under 100 år haft 10 ordföranden - Erik Wall satt i 30 år och 10 år i Överstyrelsen inom Riksidrottsförbundet. 16 smålänningar har dessutom varit ordförande i olika förbund som Lars Åke Lagrell i Fotbollförbundet, Arne Argus i Bandyförbundet och Bernt Gröön i Friidrottsförbundet.

Många legendariska personligheter hittar vi i boken som Gösta "Gösse" Holmer, Torsten Tegner, Lennart Hyland, Vilhelm Moberg som var aktiv i simning och gymnastik samt flitig sportskribent, Per Henrik Ling, Stig Svensson "Mr Öster", Lars Åke Lagrell (nu landshövding), Nils "Nicke" Bergström bandyspelare i Nässjö, Kalle "Timpa" Simonsson, fotbollspelare i Jönköpings Södra, En världsstjärna som egentligen inte är smålänning men som numera representerar Kalmarär Jan Ove Waldner

Smålänningar har också varit förbundskaptener som Olle Nordin Älmhul i fotboll, Tommy Svensson Växjö i fotboll. Uno Wennerholm Nässjö i bandy, Valter Jagbrant Eksjö i bandy, Birger Folke Tranås i tennis, Carl Axel Hageskog Växjö i tennis.

Fyra föreningar bildade förbundet

Den 23 november 1902 bildades förbundet av fyra föreningar Nässjö Idrottsförening (bildad 1899), Eksjö Gymnastik- och Atletklubb (1900), Jönköpings AIF (1901) och Annebergs Idrottsklubb (1901). Förbundets första namn var Smålands Gemensamma Idrottskommitté. Smålands äldsta idrottsförening är Jönköpings Simsällskap som, bildades 1829. Jönköpings Roddsällskap bildades 1884 och är Smålands äldsta nu existerande idrottsförening.

Det var också i Småland (Jönköping) som initiativet togs till bildandet av RF. Även det hände 1902. Jönköpings AIF hade fått uppdraget att anordna gemensamma mästerskapstävlingar för de båda riksorganisationerna Svenska Gymnastik- och Idrottsförbundet och Svenska Idrottsförbundet. Vid en frukost på restaurang Alphyddan enades man om ett samgående med Viktor Balck, Gösta Drake och Sigfrid Edström i spetsen. Men inte förrän 1947 antogs namnet Sveriges Riksidrottsförbund.

Smålands Idrotthistoriska Sällskap har också ett kapitel i boken och där beskrivs deras verksamhet med caféträffar runt om i distriktet. Sällskapet bildades den 27 maj 1989.

38 olympiska medaljer kan man också redovisa. Alla Smålands olympier (94 st) finns också namngivna i boken med placeringar. Vid OS i London 1908 tog två skyttar, Arvid Knöppel och Ernst Rosell samt två gymnaster, Hjalmar Cedercrona och Gustaf (Gösta) Rosenqvist Smålands för-

sta guldmedaljer Vid OS i Sydneý tog skytten Jonas Edman distriktets senaste. Totalt har distriktet tagit 18 guld, 7 silver och 13 brons. 32 utövare har tagit dessa medaljer och av dessa är bara tre kvinnor, Vanja Blomberg guld i gymnastik, Laura (Lala) Sjökvist i simhopp och Ingamay Bylund i dressyrridning har var sitt brons. Två smålänningar har deltagit i fem OS, pistolskytten Torsten Ullman och gångaren John Ljunggren. Den senare är den ende med tre medaljer, en av var sort. Fyra OS har skytten Sven Johansson, medan kanotisten Gunnar Utterberg, simhopparen Joakim Andersson och femkamparen Hans Gunnar Liljenwall har deltagit i tre OS. Det finns också smålänningar som tagit medaljer och representerat Sverige i OS men då tävlat för andra klubbar i andra distrikt. Dubbla OS-medaljer har Paul Palén guld och silver i skytte, William Pettersson-Björneman guld och brons i friidrott, Bertil Sandström, ryttare med två silver samt Stefan Edberg med två brons i tennis. Tre smålänningar har toppat listan över Sveriges tio i topp och det är Rune Gustafsson 1946, Ove Fundin 1961 och Stefan Edberg 1991. Det finns också smålänningar som fått Bragdmedaljen, Torsten Ullman 1937, Ove Fundin 1961, Mats Wilander 1982, Stefan Edberg 1990, Fotbollslandslaget 1994 med Thoms Ravelli, Joakim Björklund, Jonas Tern och förbundskaptenerna Tommy Svensson.

Hela 50 proffsspelare i fotboll har Småland producerat.

Sportjournalisterna i Småland har röstat fram en Tio-i-topp lista för distriktet:

1. Stefan Edberg, 2. Mats Wilander, 3. Ove Fundin, 4. John Ljunggren, 5. Jonas Claesson, 6. Thomas Ravelli, 7. Torsten Ullman, 8. Tage Flisberg, 9. Björn Ferm 10. Owe Jons-son.

Boken avslutas med att de 64 specialidrotterna har var sitt kapitel.

Det är ett imponerande bokverk som Arne Argus åstadkommit. Småland är att gratulera som har sin historia dokumenterad på detta sätt.

STIG NILSSON

Arrangörsmis- si i Cortina 1956

Vid OS i Cortina 1956 var det mycket som inte klaffade perfekt. Man saknade tex högtalare vid vissa tävlingar. Allvarligast var dock att man inte lämnade tillbaka pengarna för förköpta biljetter till storslalomtävlingen. Den hade man flyttat till andra sidan av Cortina utan att informera biljettköparna om flyttningen.

"Det borde ni själva ha tagit redan på något sätt" var budskapet till publiken.

Öst- och Västtyskland inför OS 1952

I min recension av Volker Kluges bok "Otto der Seltsame" i SOF-Bulletinen nr 3-2001 gjorde jag läsarna uppmärksamma på en fotnot i boken. I denna uppgav Volker Kluge att anledningen till att Östtysklands NOK inte kom till ett avtalat möte i Köpenhamn med IOK och Västtysklands NOK var att de blivit försenade på grund av Danmark inte utfärdat inresevisum i tid.

Jag har nu fått ytterligare handlingar från Volker Kluge som belyser den östtyska versionen av vad som hände. Det finns därför anledning till att göra en genomgång av frågan om Öst- och Västtysklands deltagande i OS efter 2:a världskriget.

Vid krigsslutet upphörde den gamla tyska NOK att fungera. 1949 bildades en ny NOK i Västtyskland och 1951 en ny i Östtyskland. På sessionen i Köpenhamn 1950 erkände IOK Västtysklands NOK provisoriskt. Det påtalades dock att detta provisoriska erkännande inte innebar att de kunde delta i OS 1952. Till IOK-sessionen i Wien 1951 ansökte Östtysklands NOK om att bli erkänd. Något beslut togs inte utan exekutivkommittén fick i uppdrag att lösa frågan om Östtysklands deltagande i de XV:e OS i Helsingfors.

Exekutivkommittén kallade representanter för Väst- och Östtyskland till ett möte i Lausanne 22 maj 1951. Där kom man överens om att väst- och östtyska representanter skulle mötas för att utarbeta en gemensam plan. Möten ägde rum i Kassel 15 november 1951 och i Hamburg 27 november 1951 utan att man kunde komma överens. Sista datum för anmälningar till VI:e Vinterspelen i Oslo passerades utan att någon överenskommelse träffats.

Den 21 januari 1952 inbjöd IOK:s president Sigfrid Edström representanter för Östtyskland och Västtyskland till ett möte i Köpenhamn den 8 februari 1952. Från IOK deltog presidenten, Sigfrid Edström, vice presidenten, Avery Brundage, och IOK:s kansler, Otto Mayer. Västtysklands NOK representerades av 4 delegater, Karl Ritter von Halt, Max Danz, Peco Bauwens och Willi Daume. Östtysklands NOK:s 4 delegater, under ledning av dess president, Kurt Edel, kom aldrig till mötet.

IOK:s version

IOK:s version av detta möte hämtar jag från en av de inblandade, IOK:s dåvarande kansler, Otto Mayer.

Kanslern var chef för IOK:s kansli i Lausanne och därmed IOK:s högste administrativa tjänsteman. I sin bok "A travers les anneaux olympiques" från 1960 beskriver han mötet så här:

Den 21 januari 1952 kallade hr J.S. Edström, IOK:s president, delegater från de 2 tyska områdena till ett möte i Köpenhamn den 8 februari. Medan delegaterna från Västtyskland var där vid den angivna tidpunkten saknades de från Öst. De hade på grund av försenat flyg kommit till Köpenhamn först kl 14 samma dag och de uppgav att de var utomordentligt trötta. Herrar Edström, Brundage och kanslern väntade sedan kl 9 på morgonen och begärde per telefon att delegaterna från Öst skulle komma genast. Det var kl 15 och dessa herrar svarade föga sportsligt att de kommer "när de finner för gott" ("quand bon leur semblera"). Kl 18 hade de ännu inte synts till och motparten drog sig tillbaka.. Det var ett nytt avbräck. Exekutivkommittén införde då en allmän regel som angav att idrottarna från Öst bara kunde delta i Spelen förenade med en kommitté redan godkänd av IOK, dvs den från Väst. De 2 kommittéerna skulle komma överens om detaljerna. Så blev det.

Wolf Lyberg, som baserat på dokument i IOK:s arkiv skrivit IOK:s historia i "Fabulous 100 Years of the IOC", skriver följande om mötet:

Edström beslöt att kalla parterna till ett möte i Köpenhamn den 8 februari (1952). Mötet var utsatt till kl 10.30 och på plats fanns den 4 man starka västtyska delegationen (Bauwens, von Halt, Danz och Daume). DDR:s delegation kom inte till Köpenhamn förrän kl 13.45 och fanns på sitt hotell. Fastän de ombads att komma till mötet omedelbart ankom de inte förrän kl 17.30. Eftersom både Edström och sekreteraren (avser sannolikt Otto Mayer) måste med ett plan till Oslo kl 19.00 inställdes mötet.

DDR:s version

Den östtyska versionen av skeendet har aldrig presenterats i svenska media.

SOF-Bulletinen kan härmed för första gången i svenskt medium presentera den östtyska versionen av hur det kom sig att den östtyska delegationen inte kom i tid till mötet. Den 28 februari 1952 utfärdade DDR:s NOK en kommuniké med följande lydelse:

Mötet i Köpenhamn skulle äga rum 8.2.1952 kl 10.30.

Delegationen från DDR:s NOK fick sina danska inresevisa, efter många påstötningar från IOK och det danska idrottsförbundet (antagligen Dansk Idræts-Forbund, Danmarks motsvarighet till RF i Sverige) först den 7.2.1952.

Vid denna tidpunkt befann sig IOK-medlemmarna och företrädarna för Västtysklands NOK redan i Köpenhamn.

När de fått sina pass den 7.2.1952 bad våra delegater per telefon från Berlin det danska idrottsförbundet att meddela IOK-herrarna den försenade ankomsten och uppskjuta mötet till kl 17.00. Den 8.2.1952 ankom våra delegater, efter en 19 timmars besvärlig resa, till Köpenhamn kl 15. De kontaktade omedelbart från flygplatsen per telefon det danska idrottsförbundet och bad dem meddela IOK-herrarna att de anlät och bestämma en senare tidpunkt för mötets start. Efter flera telefonsamtal mellan IOK:s kansler herr Mayer och företrädaren för DDR:s NOK herr Weissig kom man överens om att IOK-herrarna skulle invänta vår delegation kl 18.00 på mötesplatsen. När den ankom kl 17.50 måste de konstatera att IOK-herrarna och de västtyska företrädarna, trots den med herr Mayer träffade överenskommelsen, lämnat mötesplatsen redan kl 17.30. Delegationen från DDR:s NOK var mycket upprörd över detta, ty de hade gjort den besvärliga resan, uppfyllda av stor ansvarskänsla för ett samarbete till den tyska idrottens bästa. De fick nu reda på att IOK redan hade sammanträtt med de västtyska NOK-företrädarna. Den västtyska pressen berättade att resultatet för Oslo hade fastställts.

Frankfurter Zeitung: Die Neue Presse - Nr. 35 den 11.2.1952.

IOK:s president Siegfried Edström har mottagit Ritter v. Halts planer på att bilda ett gemensamt tyskt lag till spelen i Helsingfors på basis av (samtalet i) Lausanne och sedan förklarat att allt nu är klart och att en västtysk delegation i Oslo inte är nödvändig.

(till IOK:s möten i samband med vinter-OS)

Våra delegater bad därefter skriftligen Västtysklands NOK-företrädare, som bodde på samma hotell, om gemensamma överläggningar samma kväll eller vid en tidpunkt som de kunde bestämma..

De meddelade företrädarna för Västtysklands NOK att de tyska idrottarnas enande även vad beträffar Olympiska frågor framför allt är en sak för de tyska idrottarna själva. Företrädarna för DDR:s NOK hade kommit till Köpenhamn i den fasta avsikten att uppnå enighet i frågan om att sända ett samtyckt lag.

Detta avvisades på ett bryskt sätt skriftligen av herr von Halt. Detta obestridliga faktum visar att det var Västtysklands NOK som bar det fulla ansvaret inför de tyska idrottarna för att det inte kom till stånd ett gemensamt tyskt lag till Oslo under ledning av företrädare för de bägge NOKerna.

Vår delegation begav sig sedan till Oslo för att vid IOK-kongressen den 12.2.1952 plädera för vår ansökan om ett erkännande av vår NOK. IOK:s exekutivkommitté behandlade situationen i Tyskland redan den 11.2.1952 utan att, i överensstämmelse med IOK:s stadgar, gå in på frågan om vår ansökan om ett erkännande av DDR:s NOK.

Exekutivkommittén fastslog besynnerligt nog att den västtyska NOK erkändes av IOK och att de västtyska specialförbunden var medlemmar i de internationella specialförbunden. Enda möjligheten för idrottare i DDR att delta i Olympiska Spelen i Helsingfors var via de västtyska specialförbunden och den västtyska NOK. Detta beslut av IOK:s exekutivkommitté är enastående i de moderna Olympiska Spelens historia. Med detta orättfärdiga beslut ringaktar IOK det berättigade kravet från mer än 1,5 miljoner idrottare i DDR.

Idrottarna i DDR har samma rätt till att deras NOK erkännes som t.ex. Västtyskland och Saar. Det finns ingen anledning att avvisa DDR:s NOK. IOK:s stadgar ger varje land rätt att bilda en NOK för sitt territorium. DDR är de facto och de jure erkänd av många stater och har utväxlat diplomatiska representanter med dessa.

På FN:s senaste generalförsamling i Paris blev en regeringsdelegation från DDR officiellt inbjuden och mottagen. DDR har som varje annat land rätt till en erkänd Olympisk representation.

Idrottarna i DDR uppfostras i en anda av vänskap, förståelse och fred mellan folken. Därigenom förvärvar idrottarna i DDR högaktning och förtroende från idrottare i hela världen och rätten att delta tillsammans med dem i rättvisa och fredliga tävlingar i de Olympiska Spelen.

IOK-kongressen godkände vid sitt möte den 12.2.1952 exekutivkommitténs beslut trots att en rad IOK-medlemmar bl.a. herr (Konstantin) Andrianov-Sovjetunionen, herr Baron (Erik) von Frenckell-Finland, herr Dr (Ferenc) Mező-Ungern och herr professor (Jerzy) Loth-Polen, uttryckte att man måste erkänna DDR:s NOK och därmed ge den möjlighet att lösa alla Olympiska frågor i Tyskland på lika basis med Västtysklands NOK.

DDR:s NOK:s presidium slår fast att den av IOK beslutade regeln inte är någon lösning på den Olympiska frågan i Tyskland och innebär oantagbara villkor för DDR:s idrottare. Därför intar DDR:s NOK:s presidium den ståndpunkten att IOK:s erkännande av DDR:s NOK för DDR:s territorium skapar den fullständiga jämlikheten mellan de båda tyska NOKerna som är den oeftergivliga förutsättningen för att DDR:s idrottare skall kunna delta i de Olympiska Spelen 1952.

DDR:s NOK:s presidium kommer att inlämna en förnyad ansökan till IOK om ett erkännande av DDR:s NOK. I enlighet med alla ärliga och anständiga tyska idrottares ovillkorliga fordringar kommer DDR:s NOK i fortsättningen att sätta in hela sin kraft på att det skall bildas en samtysk Nationell Olympisk Kommité. Præsidiets förklarade sig berett att, för att förverkliga detta mål, samarbeta med den goda viljans alla krafter i Västtysklands NOK som är värdiga att representera den tyska sporten internationellt och som hjälper till med att säkra de tyska idrottarnas fredliga existens och för att få till stånd ett fritt och oförhindrat inomtyskt sportutbyte.

Med fast förvisning om att IOK uppfyller DDR:s idrottares rättmätiga krav på ett erkännande av DDR:s NOK före de XV. Olympiska Spelen i Helsingfors håller DDR:s NOK:s presidium det för nödvändigt att DDR:s idrottare förbereder sig för 1952 års stora tävlingar genom framstående träning för att uppnå ännu större framgångar.

”Överenskommelsen”

Hur såg då den ”överenskommelse” ut som IOK, genom Edström och Brundage, och Västtysklands NOK enats om och som sedan godkändes av först exekutivkommittén den 11 februari 1952 och sedan av IOK vid sessionens möte i Oslo den 12 februari 1952?

Vi hämtar den ur ”Bulletin du Comité International Olympique” nr 32, 15 mars 1952, sid 36 (franska) och 37 (engelska):

Ingen idrottsman får delta i de Olympiska Spelen utan att vara godkänd av ett nationellt förbund anslutet till ett internationellt specialförbund och av en Nationell Olympisk Kommité som båda måste vara erkända av IOK. I Västtyskland är den Nationella Olympiska Kommittén erkänd av IOK och även de nationella idrottsförbunden är erkända av sina respektive internationella specialförbund. Eftersom detta inte är fallet med Östtyskland och eftersom det endast kan finnas en Olympisk Kommité i varje nation är det enda sättet för östtyska idrottsmän att delta i Olympiska Spelen 1952 att få sina anmälningar godkända av erkända tyska förbund och den erkända tyska olympiska kommittén. Det är därför nödvändigt att bilda en särskild kommission med väst- och östtyska representanter för att organisera ett enda tyskt lag till Spelen i Helsingfors. I denna kommission skall det vara 3 representanter från både Öst- och Västtyskland med Dr Karl von Halt, IOK, som ordförande. Det tyska laget skall utses vid särskilda uttagningsstävlingar som skall hållas i Berlins Olympiastadion och de bästa skall väljas oavsett om de kommer från Öst- eller Västtyskland.

Det tyska laget skall marschera bakom en ömsesidigt acceptabel flagga. Alla tekniska detaljer skall avgöras av den särskilda kommissionen vilken skall organisera lagets samling, transport, förläggning och utrustning. Kostnaderna skall delas mellan Öst- och Västtyskland i enlighet med antalet deltagare från respektive land.

Några reflexioner

För det första kan konstateras att den stora boven i detta drama var de danska viseringsmyndigheterna som inte utfärdade inresevisa till de östtyska delegaterna i tid. Resan tog sedan 19 timmar, vilket verkar mycket för ett flyg mellan Östberlin och Köpenhamn. Problemet var att det inte fanns något direktflyg mellan dessa båda städer. Östtyskarna måste därför flyga via Prag. De visste uppenbarligen redan då de anträdde resan att de inte skulle komma fram till Köpenhamn förrän på eftermiddagen den 8 februari eftersom de bad det danska idrottsförbundet meddela IOK förseningen och be dem få mötet framflyttat till kl 17.00. Det verkar inte som om de danska idrottsförbundet framförde detta eftersom ingenting nämns härom vare sig i Otto Mayers eller Wolf Lybergs berättelse. Sedan skiljer sig historieskrivningen åt mellan Otto Mayer (OM), Wolf Lyberg (WL) och DDR:s NOK (DDR) på åtskilliga punkter.

Ursprunglig tidpunkt för mötet: OM: Väntat sedan kl 9.

WL och DDR: Kl 10.30.

Ankomst till Köpenhamn: OM: Kl 14.

WL: Kl 13.45. DDR: Kl 15.

Överenskommen senarelagd tidpunkt: OM: Genast (kl 15).

WL: Omedelbart. (klockslag ej noterat) DDR: Kl 18.00.

IOK o Västtysklands delegater lämnar mötesplatsen:

OM: Kl 18. WL: Före kl 17.30. DDR: Kl 17.30.

DDR:s NOK:s delegation till mötesplatsen: OM: Ej kommit kl 18. WL: Kl 17.30. DDR: Kl 17.50.

DDR:s NOK:s kommunicé, som utfärdades mindre än 3 veckor efter det att mötet skulle ha ägt rum, har rimligtvis större trovärdighet än Otto Mayers redogörelse som tillkom mer än 8 år senare. Wolf Lyberg stöder DDR ang tidpunkten för mötet men har i övrigt tidpunkter som avviker från både Otto Mayer och DDR.

Den springande punkten är den senarelagda tidpunkten för mötet. där skildringarna går vitt isär. Enligt Otto Mayer hade östtyskarna blivit uppmanade att komma genast medan dessa hade uppfattningen att de kommit överens med Otto Mayer om att mötet var uppskjutet till kl18.00. Kan de verkligen ha missuppfattat varandra så till den milda grad?

Att det var västtyskarna, som i avsaknad av östtysk närvaro, helt styrde hur representationen i OS 1952 skulle gå till var helt naturligt. En annan faktor som med all sannolikhet hade avgörande betydelse var att den ökände nazisten och partimedlemmen Karl Ritter von Halt var personligen mycket god vän med både Sigfrid Edstöm och Avery Brundage sedan mellankrigstiden då de alla 3 var med i och hade samarbetat inom IAAF:s styrelse. Karl Ritter von Halt var en av de stora idrottsledarna i Nazi-Tyskland, ordförande i tyska friidrottsförbundet, med i styrelsen för Deutscher Sportbund, Tysklands motsvarighet till vårt RF. Han var även nazi-Tysklands NOK:s siste president 1944-45, i varje fall till namnet för någon verksamhet kan det knappast ha varit frågan om. 1945 internerades han på grund av sitt nazistiska förflutna, frisläpptes och denazifierades först i maj 1950.

Sigfrid Edström lät nog tyvärr den personliga vänskapen med Karl Ritter von Halt fördunkla sitt omdöme ty det var han som såg till att denne kunde återta sin plats i IOK 1951. Med det politiska förflutna Karl Ritter von Halt hade, bl.a. 3:e Rikets siste Reichssportführer, borde han inte återkommit i IOK. Det var endast i olympiska sammanhang som Karl Ritter von Halt kom tillbaka efter kriget, dels i IOK, dels som president i Västtysklands NOK 1951-61. I västtyska friidrottsförbundet och västtyska riksidsrottsförbundet var han inte välkommen efter kriget. Man torde kunna anta att både Sigfrid Edström och Avery Brundage var speciellt lyhörda för vad Karl Ritter von Halt hade att anföra (vänskapskorruption).

Sigfrid Edstöm var ingen nazist. Tvärtom. Vad som i dag är mindre känt, för att inte säga helt okänt, är att hakkorset är en symbol för elektricitet. Allmänna Svenska Elektriska

Aktiebolaget, ASEA, det företag Sigfrid Edström som VD byggde upp från att vara nästan konkursmässigt till att bli världsledande inom sin bransch, hade därför hakkorset som företagsymbol, logotype som man säger nu för tiden. När nazisterna kom till makten i Tyskland 30 januari 1933 gav Sigfrid Edström order om "att upphöra med hakkorset i namnet". Han ville inte att ASEA skulle förknippas med nazisterna.

Att utse Karl Ritter von Halt till ordförande i den kommission som skulle ta ut truppen till OS 1952 torde vara sämsta tänkbara val. Någon mindre opartisk ordförande torde man knappast kunnat hitta. Han representerade Västtyskland och, som den gamle nazist han var, var han föremål för våldsamma attacker från östtysk sida. Att detta skulle lämna honom opåverkad i sin inställning till Östtyskland är inte sannolikt. Med sitt nazistiska förflutna torde han dessutom knappast vara sympatiskt inställd till de socialistiska länderna i allmänhet och till DDR i synnerhet.

Vi vet alla hur det gick. Endast Västtyskland fick ställa upp i OS i Oslo och Helsingfors 1952. Av någon anledning fattade Avery Brundage ett oresonligt agg mot Kurt Edel och förklarade öppet efter det att han blivit president för IOK att så länge Östtysklands NOK behöll sin nuvarande ledning skulle den aldrig erkännas av IOK. Det var uppenbart att personkemin inte stämde mellan den unge arbetarsonen Kurt Edel, han var bara 31 år när han 1951 blev president i DDR:s då nybildade NOK, och den gamle dollarmiljonären Avery Brundage. För att bereda vägen för ett östtyskt deltagande i OS avgick Kurt Edel 1955 och efterträddes av Heinz Schöbel. Denne hade gjort karriär som företagsledare inom förlagsbranschen och kunde konsten att smöra för Avery Brundage, bl.a. skrev han en insmickrande bok, "The Four Dimensions of Avery Brundage". Heinz Schöbel föll därför Avery Brundage väl i smaken och blev 1966 invald i IOK.

Till OS 1956 lyckades Avery Brundage sy ihop ett gemensamt tyskt lag. Brundage skröt mycket om detta, hur idrotten lyckats med något som politikerna misslyckats med, att ena Tyskland. Även 1960 och 1964 var det gemensamma tyska lag. Men det var ständiga bråk och slitningar vid uttagningstävlingarna. Varje sida försökte, helt naturligt, få med så många som möjligt av de sina till OS. Det medförde taktiska manövrar och dispositioner för att matcha fram de egna och för att hindra den andra sidans deltagare att kvala in. Det var många gånger som då det var som värst på 800m och 1.500m i finnkamperna ("the noble art of 800" som Tecknar-Anders döpte det till). Ingen av parterna trivdes särskilt väl i detta av IOK, med Avery Brundage som drivande kraft, påtvingade äktenskap.

Vid IOK-sessionen 1965 beslöt IOK att Östtyskland och Västtyskland 1968 kunde ställa upp med egna trupper men

med gemensam flagga och gemensam nationalsång. Först till OS i München 1972 kunde DDR ställa upp med egen trupp till egen flagga och egen nationalsång. Säkert ett bitert piller för många i Västtyskland där det varit med fångelsestraff förbudet att hissa DDR:s flagga, visa dess vapen och att spela dess nationalsång, ”Auferstanden aus Ruinen”.

TURE WIDLUND

Nya initiativ

I förra numret av SOF-Bulletinen presenterade vi de som svarat på vårt initiativ till samarbete när det gäller idrotts-historiska sällskap och idrottsmuseer. Nu har flera hört av sig som t ex Örebro läns Idrottshistoriska Sällskap (ÖLIS). Vi får deras tidning till vårt kansli. ÖLIS har sitt säte i Idrottsmuseet, Karlsgratan 7 i Örebro. I museet finns som främsta dyrgrip Ronnie Peterssons prissamling. ÖLIS bildades 1985 och ett idrottsmuseum var från början det stora målet. Tre år senare invigdes museet. Örebro Läns Lands-ting hade ställt lokaler till förfogande. Där finns på ett övre plan utrymme för böcker, tidskrifter o s v. Givetvis finns nu SOF-Bulletinen där. I dessa lokaler kan man även ha sina stora möten. På sina träffar har man bl a gästats av SOF-medlemmarna Åke Strömmer och Sven Plex Petersson. Sällskapet har närmare 900 medlemmar. Större och mindre lokaler kan man hyra ut. Det är inte utan att man blir lite avundsjuk på ÖLIS. Detta gäller också antalet annonsidor i deras skrift ”Sällskap med idrott”. Även SOFs medlemmar borde också kunna hjälpa till med att skaffa annonser till SOF-Bulletinen. Då kan vi göra Bulletinerna ännu fulligare.

Ytterligare en samarbetspartner har tillkommit, Upplands Idrottshistoriska Förening, och dess medlemsblad ”Uppländska Idrottsminnen” kommer vi att få i framtiden. I nr 1 2002 kan vi läsa att föreningen får en ny ordförande på årsmötet i vår. Inga Löwdin har meddelat att hon vill avgå.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap har också anmält sitt intresse. Sällskapets skrift heter ”Idrottsminnen” och de finns nu i våra samlingar. Sällskapet har som medlemmar enskilda, föreningar, förbund och institutioner. Totalt fick man 23 nya medlemmar 2001. Ett nummer av Idrottsminnen 2001 behandlar vad som hände i distriktet 1951. Tiokamparen Per Eriksson och längdhopparen Sven Erik Fors var OS-aspiranter och Ingvar Bengtsson (då tävlande för Gefle IF) var klar - Han är för övrigt Stor Grabb nr 1 i Hälsingland. Till vinter OS var skrinaren Gunnar Sjölin en OS-aspirant. I november 2001 hade man en guldträff för alla som fått utmärkelsen ”Hälsinglands bästa idrottsman” - 26 fanns på plats. Olympier: Mångkamparen Per Eriksson, backhopparen Per Inge Tällberg, skidåkaren Thomas Magnusson, Britt Standberg (OS-guld), Eva Olsson, fanbärare i OS 1980.

SOF:s årsmöte

Sveriges Olympiahistoriker höll årsmöte den 18 mars 2002 på Stockholms Olympiastadion. Ordföranden Björn Walden inledde med att hälsa alla välkomna och vände sig speciellt till fördragshållaren Christian Yngve.

Björn Walden valdes till mötesordförande och Kim Bengtsson till årsmötets sekreterare. Man ansåg att mötet blivit stadgeenligt utlyst och Birger Fält och Bengt Ekstaddt utsågs till justeringsmän.

24 medlemmar och två gäster var närvarande.

Styrelsens verksamhetsberättelse föredrogs och godkändes sedan man påpekat att styrelsen avhållit ett extra styrelsemöte, vilket innebär att sju styrelsemöten avhållits under året i stället för sex som redovisas i verksamhetsberättelsen. Revisionsberättelsen som föredrogs av Birger Fält godkändes därefter. Sedan beviljades styrelsen ansvarsfrihet och ordföranden framförde styrelsens tack.

Årsmötet godkände sedan styrelsens verksamhetsplan för 2002. Styrelsen hade föreslagit oförändrad årsavgift, 175 :- för år 2003 vilket också blev årsmötets beslut.

Ingvar Öhrn ny kassör

Så var det dags för val. Valberedningen hade föreslagit omval på ordföranden Björn Walden, vilket också blev årsmötets beslut.

Valberedningen hade också föreslagit omval på Stig Nilsson och Owe Fröberg vilket också det blev årsmötets beslut. Olle Svensson hade av sagt sig omval och som ny ledamot hade valberedningen föreslagit Ingvar Öhrn och han valdes på två år.

Han ersätter Olle Svensson som kassör. Ingvar är aktiv i Stockholms Idrottshistoriska förenings styrelse och har många år i Stockholms Ishockeyförbunds styrelse som kassör och ordförande.

I styrelsen kvarstår Kim Bengtsson, Carl-Erik Eriksson och Claes G Bengtsson. SOKs representant är Björn Folin.

Till revisor för två år valdes Bo Nilsson och kvarstår gör Birger Fält.

Till valberedning omvaldes Anders Jansson (sammankallande), Fred Smedberg och Örjan Westberg.

Inga ärenden hade anmälts från styrelsen eller från medlemmarna.

OS-brons till damhockeylandslaget

Sedan årsmötet avslutats tog Christian Yngve till orda och

berättade om damhockeyns historia på ett intressant och trevligt sätt. Han har varit med om utvecklingen nästan från starten i Sverige och i flera år varit coach för damlandslaget och han fick vara med om att kröna verksamheten med ett OS-brons i Salt Lake City.

Slutligen erhåll Olle Svensson och Christian Yngve förenings hedersvimpel som ett synbart bevis på föreningens tacksamhet.

Stockholm 1912 i ny tappning

The 1912 Olympic Games

Results for All Competitors in All Events with Commentary. Bill Mallon and Ture Widlund

McFarland & Company Inc., Publishers 2002 -569 sid
I sin serie om de tidiga olympiska spelen har Bill Mallon nu nått fram till den sjätte och näst sista, som behandlar Solskensolympiden 1912. Liksom i den första boken i serien, från Aten 1896 har Ture Widlund medverkat. Bakgrunden till serien är att de tidiga spelen är bristfälligt dokumenterade. Även om det gavs ut officiella rapporter saknas många resultat och dessutom är de officiella rapporterna svåra att komma åt och mycket dyra på auktioner, åtminstone internationellt. Stockholms officiella rapport är den bästa av de tidiga och har länge betraktats som komplett. Denna bok visar dock på att resultatlistorna som finns i Riksarkivet har man kunna kompletterat resultaten Troligen har den svenska forskningen skett av Ture och Mallon säger också i sitt företal att boken inte alls kunnat presenterats i denna form utan Tures stora forskningsinsats och djupa kunskap.

Boken redovisar förutom en kort resumé av varje gren alla resultat under spelen, alltifrån försöksheat till final. I en omfattande samling fotnoter kommenteras olikheter mellan olika källor och motiveras på vilka kriterier man valt publicera resultat.

Förutom de rena resultaten från de officiella idrottstävlingarna och en utförlig statistik över spelen behandlas också konståvlingarna, demonstrationssporter och uppvisningar. Många blir kanske förvånade över att Baseboll, Glima och gotländska sporter 1912 demonstrerades i OS-sammanhang. Som mycket läsvärda tillägg finns artiklar om "Fallet Jim Thorpe", "Den leende Hannes", den första flygande finnen, och om tre deltagare som utmärkt sig också utanför idrottsbanan. Dessa är Fredspristagaren Philip John Baker (Noel-Baker), Avery Brundage och pansargeneralen George Smith Patton Jr.

Verket avslutas med en förteckning över samtliga länders kompletta deltagarlistor.

Det är en sann fröjd för den som intresserad av Olympisk Historia att bläddra i och läsa detta storverk, som rekommenderas på det varmaste.

KIM BENGTTSSON

Den intresserade kan beställa boken direkt från förlaget.

The 1912 Olympic Games \$ 59,50 + portoavgifter \$ 6 vid en bok och \$3 för varje tillkommande.

Betalning kan ske med kreditkort. Ange VISA, MasterCard, AMEX eller Discover med kontonummer och giltighetstid. Ange också namn, adress och telefonnummer.

Beställningen sändes till:

McFarland & Company, INC., Publishers

Box 611 Jeffersson,

North Carolina 28640 USA

Beställning kan också ske över nätet www.mcfarlandpub.com

För intresserade som redan är kunder hos Amazon.com kan boken också beställas där, dock tills vidare bara från den amerikansk delen.

Puskas Stadion

Den ungerska regeringens present till fotbollslegenden Ferenc Puskas, när han nyligen fyllde 75 år, var att döpa om den kända fotbollsarenan Nepstadion till Puskas Stadion.

Puskas var proffs i Real Madrid. Han tog OS-guld för Ungern i Helsingfors 1952 och har en lång rad mästerskapsseggar både i landslag och klubbtag.

Grenoble söker OS

Den franska staden Grenoble funderar på att söka vinter OS 2014. Man har fem år på sig att förbereda en ansökan. Grenoble arrangerade vinter-OS 1968, som blev oförglömlig för Sverige främst genom Toini Gustafsson-Rönnlunds två guld i längdskidåkning

Olympiad i Huddinge

Huddinge-Olympiaden arrangeras av Huddinge AIS på Källbrinks idrottsplats den 5 maj. Tävlingsarna skall likna de olympiska spelen så mycket som möjligt. Det blir invigning, inmarsch, invigningstal, flagghissning och en olympisk eld. Tävlingsarna vänder sig till årsklasserna 4, 5 och 6 i Huddinge kommun - allt för att stimulera friidrottsintresset.

Presentation av några starka olympier

Patricia McCormick

Simhoppare från USA. Hon vann OS-guld i svikthopp och höga hopp både 1952 och 56. Det var en prestation att vinna båda gulden i Helsingfors och kanske en ännu större prestation att vinna i Melbourne då hon bara fem månader före detta OS fött sitt första barn. Genom segrarna i Melbourne blev hon den första simhoppare att försvara dubbla guld. Hon vann 27 nationella mästerskap. Hennes man tränade henne och hon missade aldrig sina fyra timmar långa träningspass så gott som dagligen. Hennes dotter Kelly tog sedan över och vann OS-silver i svikthopp 1984 och brons 1988.

Ralph Boston

Ralph Boston från USA var längdhoppare. Han var det stora namnet i grenen mellan Jesse Owens och Bob Beamon. Han slog sex världsrekord mellan 1960 och 1965. 1960 vann han OS-guld, 1964 OS-silver och 1968 OS-brons.

1960 raderade han ut Jesse Owens 25 år gamla rekord på 8,13 och hoppade 8,21. Boston var även en duktig höjdhoppare (2,05), trestegshoppare (15,89) och 100 meters löpare (9,6).

Teofilo Stevenson

Cubansk boxare i tungvikt, kanske den bästa amatörboxaren genom tiderna. Han vann OS-guld 1972, 76 och 80 och VM-guld 1974 och 78. Han var lång och mörkhyad och hade utstrålning. Han blev den andre i historien som tog guld i boxning vid tre spel efter varandra. Han var en komplett boxare som vann sina OS-guld utan större besvär. Tyvärr fick han inte sitt ganska givna fjärde OS-guld då Cuba bojkottade spelen i Los Angeles 1984. Bara två av hans 12 OS-matcher gick tiden ut. Han fick flera erbjudanden att bli proffs och ett erbjudande att möta Muhammad Ali i en match med amatörregler. Men han sade alltid nej. Pengar betydde inte så mycket för honom men han var inte lottlös i Cuba. Av staten fick han ett elegant tvåvåningshus, två bilar och ett sommarhus.

Uljana Semjonova

En basketbollspelare från Sovjetunionen, Lettland, som är landets största basketprofil. Hon vann OS-guld 1976 och 80. Hon är 15-faldig sovjetisk mästare och spelade i landslaget 18 år, 1968-86. Hon började som 14-åring och fick redan som 19-åring den åtråvärda Leninorden. Hon var

210 cm lång och dominerade spelet under korgarna. Han var överlägsen i alla turneringar och valdes 1993, som första europé in i basketens Hall of Fame. 1996 fick hon FIBAs Fair Paly Kommittés hedersdiplom för sitt engagemang och bidrag till basketsportens utveckling. Hon har också fått en av Lettlands högsta utmärkelser av landets president. Hon hade nytta av sin längd på planen men privat var det nog mest till en nackdel. Hon drog alltid uppmärksamheten till sig. Hon erbjöds en gång en filmroll att med sin storlek älska med en dvärg men tackade nej. Hon har det nu svårt ekonomiskt och är ordförande i Lettlands Olympiska Kommittés Veteranförbund.

Valentin Mankin

En seglare från Sovjetunionen. Han vann OS-guld i finjolle 1968, i tempest 1972 och i starbåt 1980 samt OS-silver i tempest 1976. Han föddes i Ukraina och lärde sig segla på dess floder och i Svarta havet. Han var till yrket militär och steg i graderna inom armen efter sina framgångar. När han vann OS-guld 1980 var han den äldste guldmedaljören under dessa spel. Han var då 42 år.

Bengt Baron

Före OS i Moskva 1980 var han ganska okänd men vid OS slog han till och vann 100 meter ryggsim. Och i OS1984 deltog han i det svenska medleylaget som tog brons på 4 x 100 meter. Han tävlade för Finspångs SK.

Han tog 24 individuella SM-guld i frisim, rygg, fjärlil och medley och sju i lagkapp vid sidan av framskjutna placeringar vid VM och EM.

Charles Paddock

Amerikansk sprinter som under 20-talet var världens snabbaste. Han vann OS-guld på 100 m och 4 x 100 m 1920, OS-silver på 200 m 1920 och 24. Hade världsrekord på alla de korta distanserna.

Han avslutade ofta sina lopp med ett jätteskutt över mållinjen Antagligen vann han ingen tid med hoppet men det blev hans kännemärke.

Dan Jansen

Duktig skridskoåkare från USA. Han betraktades under tio år som världens snabbaste skridskoåkare men lyckades aldrig helt i OS. Men 1994 vann han guld på 1000 meter med ny världsrekordtid. 1988 föll han på båda sprinterdistanserna. Olyckliga omständigheter gjorde att han inte lyckades bättre i OS. Men många gladdes med honom

när han vann sitt OS-guld. En händelse som starkt påverkade honom var att hans systrar Jane var döende och avled samma dag 500 metersloppet gick 1992. Då kom han fyra. Han var yngst av tio skridskoåkande syskon från West Allis, Milwaukee, Wisconsin.

Edoardo Mangiarotti

Fäktare, vars fader tvingat honom bli vänsterhandsfäktare höll högsta klass både i florett och värja. Han vann OS-guld i värja 1952, brons 1948 och 56. I lag blev det guld 1932, 52, 56 och 60 samt silver 1948. I florett blev det OS-guld i lag 1956, silver 1948, 52 och 60. Individuellt blev det OS-silver i florett 1952. Med sina totalt 13 OS-medaljer är han OS-historiens mest framgångsrika fäktare. Lägg därtill en mängd VM-medaljer så framstår italienaren som en av de största i idrottshistorien.

Under tiden efter andra världskriget var Italien en stormakt inom fäktporten. Landet hade flera fäktare som dominerade sporten. När Edoardo vann OS-guld i Helsingfors 1952 kom han bror Dario på andra plats.

Frank-Peter Roetsch

Skidskytt från Östtyskland. Hade vann två OS-guld i Calgary 1988 och tre VM-guld. Han deltog även i OS 1984 och 1992. Tre totalsegrar i Världscupen. Han var folkpolis men blev 1992 agent för ett möbelföretag i München.

Galina Kulakova

Meriterad längdskidåkare från Sovjetunionen. Hon har OS-guld på 5 och 10 km samt stafett 1972. Även 1976 blev det stafettguld. OS-silver på 5 km 1968 och OS-brons på 10 km 1976. Denna medalj fick hon senare lämna ifrån sig då det visat sig att hennes blodprov innehöll efedrin. Därutöver VM-segrar samt segrar i Lahtis, Holmenkollen och Svenska Skidspele. 39 gånger blev det sovjetiskt mästerskap.

Hon blev skidåkare av en slump. Hon var mjölkerska på en kolchos när hon vid 22 år första gången kom i kontakt med tävlingskidåkning. Hon ställde upp i en distriktstävling i stället för sin syster. Efter karriären blev hon tränare, men flyttade sedan ut på landet och det hårda livet igen. Hon fick slita hårt för att klara sig och familjen. Pappan hade stupat i kriget och familjen bestod av fem systrar och två bröder.

Hanni Wenzel

Alpin skidåkare tävlande för Lichtenstein liksom brodern Andreas. Hanni vann OS-guld i slalom och storslalom 1980,

OS-silver i störtlopp 1980, OS-brons i slalom 1976. Totalseger i världscupen 1978 och 80 med 33 delsegrar.

Syskonens far var duktig alpin åkare på 50-talet och var syskonens tränare. Fadern sökte jobb i Lichtenstein och fick jobb där som lavinexpert och familjen sökte medborgarskap i Lichtenstein men fick det inte. Syskonen fick då tävla för Lichtenstein utan att ha medborgarskap i alla tävlingar utom i OS. 1974 blev medborgarskapet beviljat. 1984 kunde Hanni inte försvara sina OS-guld. Hon hade då liksom Ingemar Stenmark B-licens, och ansågs därför som halvproffs. Han fick därför inte tävla olympiskt. Två år senare gifte hon sig med 1982 års världsmästare i störtlopp, Harti Weirather och blev delägare i han flotta hotell i Reute i Tyrolen.

Igor Larionov

En av de stora ryska hockeyspelarna som sedan gjorde stor lycka i NHL. Han spelade för CSKA i Moskva och vann OS-guld 1984 och 88. Har dessutom fyra VM-guld. Han spelade 208 A-landskamper för Sovjet och vann i USA Stanley-Cup två gånger med Detroit, då 35 år gammal. I Salt Lake City var han med i det ryska OS-laget och fick ett OS-brons

Han slog igenom tidigt och flyttade till CSKA i Moskva och bildade som spelintelligent center mellan Krutov och Makarov en av de bästa kedjeformationer som världen skådat.

Janis Lusis

Spjutkastare från Sovjetunionen och Lettland som var en av de bästa i världen genom tiderna. Han vann OS-guld 1968, silver 1972 och brons 1964. Han satte två världrekord och rankades som världsetta nio gånger. Gift med Elvira Ozolina, europamästarinna i spjut 1962. Vid OS i Montreal nådde han final och han var då 37 år gammal och slutade åtta. Paret Lusis var tränare i Madagaskar 1987-90. Han har också tränat den svenska spjutkastaren Patrik Bodén.

Lars Hall

Modern femkampare som tävlade för Kungliga Flottans IK i Karlskrona. Han blev den förste dubbelvinnaren i modern femkamp i OS. Han vann OS-guld individuellt 1952 och 1956 och silver i lag 1952. Han var den förste icke militär som vann ett OS-guld i grenen. Han fick Sv Dagbladets bragdmedalj 1956. Till yrket var han snickare och slöjdlärare.

Han var från början en god simmare och löpare.

Efter OS flyttade han till Etiopien. Skador hindrade honom att kvala in till OS 1960.

Wolf Lybergs spalt

Svenska vinterolympier 1908 - 1998

Antal startande totalt/damer

Idrott	1 OS	2 OS	3 OS	4 OS	5 OS	6 OS
Skidskytte	26/5	13/4	1	2	1	
Bobsleigh	31	6	1			1
Curling	10/5					
Konståkning	15/11	2/1		1		
Ishockey	170/20	54	10	2		
Rodel	13/4	6/1	1			
Skidor alpint	33/18	12/1	11/3	4		
Skidor fristil	12/4	4/2				
Skidåkning nord	113/22	39/8	16/7	3/1	1	
Skidor snowboard	10/4					
Skridskor short track		1				
Skridskor	37/5	24/1	6/4	1	1	
Totalt	473/99	161/18	45/14	11/1	2	1

Totalt:693/132

Magdalena Forsberg startade i längdskidor 1992 (Wallin) och 1998 samt skidskytte 1998 - därför blir totalen 682/126

Totalt är 22,21 % av alla deltagarna damer. Av svenska deltagare är bara 18,93 damer.

Av samtliga vinterolympier har 70,39 % endast deltagit i ett OS. Bland svenska vinterolympier är det 68,35 % som deltagit bara i ett spel.

Sverige ligger på fjärde plats när det gäller total antalet deltagare i vinter OS

1.	USA	1235/309	
2.	Kanada	843/221	
3.	Tyskland (DDR-FRD)	783/186	
4.	Sverige	682/126	
5.	Österrike	681/140	
6.	Schweiz	680/116	
7.	Italien	655/121	
8.	Norge	636/110	
9.	Frankrike	593/127	
10.	Japan	575/135	
11.	Finland	519/82	
	Island	59/9	Danmark 25/10

Tredje målvakt i ishockey - Varför?

Den frågan ställer man sig onekligen i tider när det talas om att söka reducera antalet deltagare...

Under de senaste årens OS-turneringar har alltid ett stort antal målvakter aldrig visat sig på styva linan. Under OS skulle det ha varit 42 målvakter i herrlagen, men det var bara 41 eftersom tjeckerna ställt sig frågan och tyckt att två mer än väl räckte till.

En titt visar annars att totalt 13 målvakter aldrig fick ens vara med ute på isen. Det visar den sekund-för-sekund statistiken över målvakternas agerande. Av de fjorton herrlagen var det bara Tyskland, Slovakien och USA som använde alla sina tre målvakter och Österrike och Ryssland lät två av tre vila. Habibulin spelade 359,12 minuter vilket möjligen förvånar men förmodligen var han inte på isen i 48 sekunder vid ett powerplay.

Notabelt är att Frankrikes L'henry nu gjorde sin andra OS-turnering på raken utan att ha spelat en sekund.

Av de åtta damlagens målvakter (de har bara rätt att ha två) så var det bara hälften av nationerna som använde sina båda (däribland Sverige). Kina, Finland, Kazakstan och Ryssland använde bara en - ryssarna tycks vara särskilt skeptiska till att ge flera målvakter chansen.

Norge vill ha OS

Nu tycker Norge att det är dags att lägga ett vinter-OS i Norge igen och åter är det Lillehammer man vill ha som arrangörstad. 2014 eller 2018 tycker man skulle passa.

Olympiskt rekord som glömts bort

Det är inte så lätt att följa med alla olympiska rekord som i dagarna noteras. Men nog tycker man att IOK skulle ha gjort åtminstone något för att hedra en av de största ledamöterna genom tiderna.

Jean de Beaumont, den franske greven, som var IOK-ledamot för Frankrike. Han var ledamot 1951 - 1990, mångårig vice ordförande och bas för den ekonomiska sektorn.

Greven föddes den 13 januari 1904 och nådde den 2 februari - alltså veckan innan Salt Lake-invigningen åldern 98 år och 20 dagar.

Vad har det med rekord att göra undra kanske någon? Jo, därmed passerade han bulgaren Stoytchevs tidigare rekord som äldste levande ledamot som var på 98 år och 19 dagar.

Jag faxade mina gratulationer till greven i mitten av januari och mottog - icke utan förvåning - ett handskrivet tack av de Beaumont av den 7 februari. Han tackade varmt för informationen - det papperet kommer att bli en fin dyrgrip i mina olympiska samlingar.

Kanske skall det sägas att de Beaumont var en utomordentlig pistolskytt, världsmästare i Budapest på 20-talet, därtill god häcklöpare och fotbollspelare. Han var också anmäld i sketeton i S:t Moritz 1928, men tvingades avstå sedan han skadat sig i ett träningsåk.

Om IOK verkligen sänt ut ett press-meddelande om detta - efter det att jag slog larm i december vet jag inte, men åtminstone här hemma har rekordet i den svenska "för-OS-medalj-hysterin totalt försvunnit.

WOLF LYBERG

BK Örnen byggdes av OS-massör

Boxningsklubben Örnen bildades 1920 av den legendariske ledaren och OS-massören Gustav Martinsson. Han hade mottagning på Söder och dit kom patienter från hela landet och även från andra länder som t ex från kungahuset i Danmark. Han hade sin mottagning och Örnen hade sin träningslokal på olika adresser i Stockholm, mest känd var adressen på Ringvägen. Nu har Örnen adress i Farsta.

Martinsson föddes i Tomelilla och var där springgrabb på apoteket Örnen och därav namnet på boxningsklubben. Örnen har varit en av landets framgångsrikaste boxningsklubbar med många svenska mästare. Mest känd är Lenart Risberg och Ove "Jätten" Lundby.

Olympiskt rekord

Under boxningen i Söul 1988 upplevde vi en hel del skandaler. En utspelades vid matchen mellan Koreas Jong-II Byuns och Alexander Christov i semifinalen i bantamvikt. Christov tilldömdes segern vilket inte gillades av Koreas lagledare Sung-Eun Kim som tog sig in i ringen för att snacka allvar med domaren Keith Walker, som enligt koreanerna var ansvarig för "feldomslutet". Ringen fylldes snart av tränare och säkerhetsvakter och stämningen mot Walker blev hotfull. När ringen så småningom tömts satt Jong-II Byun kvar på ringgolvet och blev sittande där i 67 minuter. Nytt olympiskt rekord i sittstreck. Walker som privat var söndsgsskollärare tog första planet hem till Australien.

Meteorologpengar till OS

Greklands meteorologiska institut får 121 miljoner kronor extra för att kunna förutsäga väder under sommar OS i Aten 2004.

Tjugo nya väderstationer ska inrättas vid de platser där tävlingarna hålls. Oftast är det tämligen varmt i Aten i augusti och ibland blir det jättevarmt och man vill att de tävlande skall vara förberedda.

Nio medaljer i ParaoImpics

Sverige sände en liten trupp till ParaoImpics. Men framgångarna blev dessto större. Alla som deltog vann medaljer utom en. Bäst lyckades Ronny Persson som i alpint, sitski tog tre silver i Super-G, storslalom och slalom. Dessutom vann han brons i störtlopp.

Cecilia Paulson också hon i alpint sitski tog två silver i storslalom och slalom. Emil Östberg vann ett silver (10 km fri stil) och ett brons (5 km klassiskt) i längdskidåkning. Kälkhockeylaget vann brons efter att i matchen om tredje pris slagit Kanada efter straffar sedan man i sista sekunden kvitterat Kanadas ledning under ordinarie speltid.

450 idrottare deltog från 36 länder. Tyskland vann nationstävlingren före USA. Sverige kom på 19 plats. ParaoImpics för vinteridrott genomfördes första gången 1976 med Örnsköldsvik som arrangörstad. Till nästa spel i Turin 2006 tillkommer några idrotsgrenar

Vårmöte i Göteborg

Den 16 april 2002 hade SOF i samarbete med Idrottsmuseet i Göteborg sin vårträff för SOFs medlemmar och andra intresserade. 44 personer, varav roligt nog flera damer, många skridskoledare med Svensk Skridskoförbundets ordförande Lars Åke Skager i spetsen, en del nya ansikten samt flera av SOFs trogna besökare hade mött upp för att lyssna på Tomas Gustafson.

Som SOFs ordförande hälsade undertecknad välkommen och presenterade kvällens talare, Sveriges Olympiska Kommitténs vice ordförande, Sveriges Olympiska Akademiens ordförande, tidigare medlemmen av Athlet Commission i Internationella Olympiska Kommittén och mångfaldige olympiske segraren och medaljören Tomas Gustafson.

Tomas höll ett fantastiskt och engagerande föredrag om Tomas Gustafson, hur han som 10-åring i Eskilstuna började intressera sig för hastighetsåkning på skridskor, hans utveckling, med- och motgångar, träningskamrater, ledare som betydtt mycket för honom, hur han tränat i USA med Eric Heiden och de amerikanska tjejerna.

Intressant var Tomas berättelse om hur han själv upplevde hur stort det var att få vara med på OS och att det tog ett OS innan han rätt kunde fokusera på sin egen uppgift utan att imponeras av andra stora idrottshjältar som t ex Ingemar Stenmark.

Att Tomas sedan kunde klara av både holländare, norr-män och norsk publik på Bislett var härligt att höra honom berätta om.

BJÖRN WALDEN

ORDF SOF

Stisse Johansson död

Ishockeyspelaren Stig-Göran "Stisse" Johansson är död. Han föddes i Surahammar och blev 59 år gammal. Sin hockeykarriär hade han i Södertälje SK, där han spelade 434 seriematcher och gjorde 183 mål. Han var stor Grabb nr 78 och gjorde 113 landskamper och 26 mål i Tre Kronor. Han deltog i sex VM - tre silver och tre brons och i ett OS, i Sapporo 1972 då Sverige under Billy Harris ledning kom fyra.

Idrottsminister

Den ryske ishockeystjärnan Vjatjeslav Fetisov har utsetts till idrottsminister i Ryssland. Han blir chef för idrottskommittén och den nuvarande ministern blir hans assistent. President Vladimir Putin vill höja standarden på rysk idrott till den nivå man hade under Sovjettidens glansdagar. Därför låter han en idrottshjälte med elva VM-guld och tre OS-medaljer ta hand om idrotten i Ryssland. Han var också huvudcoach för Rysslands ishockeylag vid i Salt Lake City.

OS-medaljör från

Narva BK

Narva BK har varit en av landets främsta boxningsklubbar. Klubben bildades den 29 januari 1930 av danskättlade Helmut Jacobsén, en knockoutkung och weltersiktare. Han var vid detta tillfälle 18 år. Enligt tidningen Svensk Idrott firade klubben 70-årsjubileum i februari i år.

Klubben har haft sin verksamhet i många lokaler i Stockholm bl a i Topsy Lindbloms Nalen (1935-1942).

En av de ungdomar som besökte Narva var Olof Palme, men han blev senare förbjuden att besöka lokalen av sin mamma Elisabeth.

Klubben har alltid haft bra boxare. Klubbens första SM vanns 1936 av Harry Larsson i flugvikt. Samma år vann den hårtsläende grönsakshandlaren Erik "Jerka" Ågren OS-brons i Berlin-OS. Han vann sedan fem SM i rad. Klubben har på senare år haft boxare som Bosse Högberg samt mängder av invandrare från Jugoslavien, Tyskland, Frankrike, Finland, men också många från Afrika och Arabvärlden.

Vladislav Tretjak har tre OS-guld och 10 VM-guld

Sovjetisk ishockeymålvakt Vladislav Tretjak som i år, 2002, fyller 50 år är tillsammans med Börje Salming den ende europé som blivit invald i Hockey Hall of Fame i Kanada. Han har under hela sin karriär representerat CSKA i Moskva. Han har tre OS-guld och ett OS-silver samt tio VM-guld, en Canada-Cup seger, 288 A-landskamper för Sovjet, 13 sovjetiska mästerskap och innehar Leninorden.

Vladislav säger att han inte hade någon speciell talang för målvaksarbetet utan är en ren träningsprodukt. Det har man svårt att tro eftersom han debuterade i det sovjetiska landslaget som 17-åring. Men tränat hårt har han gjort, som mest 5-6 timmar per dag. Han spelade 14 raka VM och hade inga downperioder. Han var aldrig skadad. Det värsta som inträffat var då han 1981 i Sverige vrickade foten fem veckor före VM då han skulle stiga av bussen i Stockholm. Men veckan före VM slängde han gipset och han hade hela tiden tränat på testcykel. Och efter det åkte han skridskor oavbrutet åtta timmar per dag.

Han debuterade i VM 1970 i Sverige, då han fick hoppa in i stället för Robert Konovalenko som blev skadad. Totalt

spelade han 20 mästerskap i svit och slutade efter OS i Sarajevo. Han hade kunnat fortsätta flera år ytterligare men nu sade Tatjana, hans fru, ifrån. När landslaget låg och tränade i Moskva, fick de aldrig permission för att hälsa på familjen och det kunde hon inte acceptera.

Hans stora internationella genombrott kom 1972 då Sovjetunionen mötte NHL-laget för första gången. Sovjet skulle då inte ha en chans då man inte hade någon målvakt av klass, men då visade Tretjak sin klass. NHL-stjärnorna avlossade 32 skott mot Tretjak och bara tre gick in och han höjdes till skyarna. Han fick många feta anbud från NHL-klubbar men fick inte lämna Sovjet. Annars hade han säkert varit mångmiljonär i dag.

Han blev målvakt av en tillfällighet. Han anmälde sig till CSKA:s ishockeyskola och började som forward men bedömde sina möjligheter att komma med som utspelare som små och erbjöd sig då att stå i mål bara han fick en utrustning. Det fick han och blev sedan kanske världens bästa målvakt genom tiderna. Han bodde inte så långt ifrån CSKA:s stadion. Hans far var pilot och tillhörde det militära och i hans skola var alla i stort sett CSKA-fans.

Fem gånger utsågs han till Sovjets bästa ishockeyspelare. I Ryssland är han ännu i dag en känd person. Han är ofta med i olika TV-program. Han utbildades först under Yerfilov Puchkov och sedan tog Nikolai Puchkov över och av honom lärde sig Tretjak mycket. Sedan tog Tarasov hand om Vladislav och gjorde honom till en världsmålvakt. Tarasovs starka sidor var enligt Tretjak disciplin, intellekt och psykologi. Han utbildade alla spelare individuellt.

Nu är Vladislav engagerad i Vladislav Tretjak International Academy of Sports Foundation. Hans uppgift är att hjälpa ungdomar i sportskolor, den ryska framtiden av ishockeyspelare.

Ryssland förlorar många spelare till Nordamerika och kan inte längre dominera världshockeyn men Vladislav tror att man i framtiden lättare kan behålla sina spelare då de ryska spelarna i dag på hemmaplan kan tjäna stora pengar.

Vladislav har två barn och två barnbarn. Sonen är tandläkare och dottern läser till advokat. Tatjana är hemma men har varit lärare i ryska och litteratur.

Vladislav är en stor sverigevän och har gjort många besök i vårt land. Tillsammans med redaktören för denna tidning hjälper han också föräldralösa barn på nio barnhem i Ryssland genom Tretjaks Barnhemsutbyte. Cirka fem hundra barn i åldern 6 - 16 år kommer varje sommar till Sverige och tillbringa en period i svenska familjer genom Tretjaks Barnhemsutbyte. Avsikten är främst att ge barnen en framtidstro och få lära sig leva familjeliv. Barn som avslutat skolgången på barnhemmen kan sedan genomgå svenskt gym-

nasium om kommunen kan bereda barnet en plats i gymnasieskolan och den svenska familjen svarar för uppehållet. På så sätt har flera barn genom vår förmedling fått en god start på vuxenlivet.

Tretjaks 50års firande var något osannolikt. Den 25 april, hans födelsedag var det stor mottagning på Armens Teater med två musikkårer och militär vakt på flera ställen. Under mottagningen talade många av de mest framträdande personerna i Ryssland och han fick många utmärkelser och presenter och blomsteruppsättningar som inte kan beskrivas. Själv satt jag på första bänk som en av hans VIP-personer. På scenen hamnade också många hockeyspelare varav de flesta hade ett OS-guld eller flera. Dagen efter var det stor middag för 500 inbjudna gäster och ytterligare en dag senare var det middag för 600 personer.

Det kan knappast bli större firande om ens Putin fyller år.

STIG NILSSON

Antika fynd stoppar OS-arena

Mardrömmen för dem som förbereder OS i Grekland 2004 är att göra arkeologiska fynd just där olympiska installationer görs. Nu har det hänt. Där en anläggning för hästsport skulle byggas en kilometer sydost om Aten hade arbetarna knappt satt spaden i marken förrän lämningar av en antik byggnad kom upptäcktes. Det handlar om ett större rum med många smärre avbalkningar. De olympiska värdarna sliter sitt hår i frustration över att hästsporten under spelen måste omlokaliseras.

OS-målvakt död

Malmö FFs eleganta målvakt Tore Svensson har avlidit 74 år gammal. Han var med i OS 1952 och vid VM i Sverige 1958. Men han fick inte vakta målet någon gång. På den posten var Kalle Svensson orubblig.

Swedish Olympic Team

Salt Lake City 2002

SOK har ställt ett antal av ovanstående till SOF:s förfogande och vi kan därför översända ett ex till alla medlemmar tillsammans med denna Bulletin.

Sveriges första
och enda
ANTI-KVIARIAT
med special-
inriktning på
IDROTT

SÄLJER och KÖPER

allt antikvariskt material
med idrottsanknytning:

böcker, tidskrifter, tidningar,
vykort, samlarbilder, program,
klubb nålar, autografer etc.

Svenskt och utländskt.

Besöksadress: Grimstagatan 170, Vällingby.
Öppet måndag-fredag 09.00-17.00
Lördagar 10.00-14.00 (ej juni, juli).
Tel. 08-739 09 71. Fax. 08-739 14 73.
Postadress: Box 181, 162 11 Vällingby